N26·16·12
186764

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS
16 OCT 1926
MADRAS

Regd. No. M. 916

THE VEDANTA DIPIKA

வேதாந்த தீபிகை.

அக்ஷய வருஷ,
1925—1926.
ஸம்புடம் 16.

புரட்டாசி மீ.
SEPTEMBER.
ஸஞ்சிகை 12

பத்ராதிபர். }
கார்யதர்சி. } ஏ. ஸ்ரீநிவாஸராகவ அய்யங்கார், எம்.ஏ.

விஷய ஸூசிகை.

1. பகவதாராதனமும் ஸாளக்ராமசிலையும்.—
   ஸ்ரீ. உப. வே. நெடுந்தெரு ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர். 251
2. கடிதங்கள்.— 257
3. ப்ரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணன் வைபவம்:—
   ஸ்ரீ. உப. வி. நரஸிம்ஹாசார்யர். 264
4. ஸ்ரீமதாதிவண் சடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகன் வைபவம்.— 1
5. வத்ஸராந்தே விஜ்ஞப்தி.— பத்ராதிபர்.
6. ஸ்ரீ வேதார்த்த ஸங்க்ரஹம் (தமிழ் மொழிபெயர்ப்புடன்)—
   ஸ்ரீ. உப. வே. மஹாமஹோபாத்யாய சே. நரஸிம்ஹாசார்யர்.. 17

Office:—2/11, Adiappa Mudaly Street, Purasawalkam
K. R. Press, Madras.
வருஷச் சந்தா ரூ. 3—0—0] [ஸஞ்சிகை 1-க்கு அணா 6.

பாதி விலை! **ஒரு மாதம் வரை** பாதி விலை

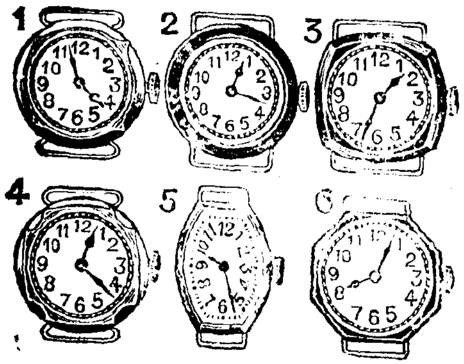

அசல் விலை ரூ 14.
பாதி விலை ரூ. 7.

22-காரட். ரோல்டு கோல்டு கெடியாரம். 10 வருஷம் உத்தி தம். பார்வைக்கு அழகாயிருக் இக்கெடியாரங்களில் எம்மாதிரி ஆனபோதிலும் ஒவ்வொரு கடி மும் ஒரு பட்டுப் பட்டையு அனுப்பிவைக்கப்படும்.

ஸ்வான் ஹவுஸ், தபால்பெட்டி, நெ. 508,
பி. டி. மதரா

இனம்! இனம்!

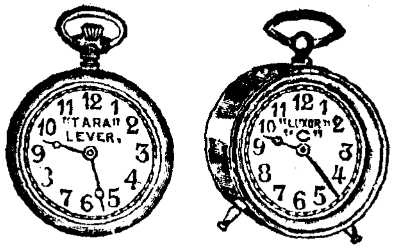

இச்சமயம் தவராதீர்கள்!! சிலநாளைக்கு மாத்திரம்!!

உலகமெங்கும் ப்ரஸித்திபெற்ற தாராலீவர் ஊக்கட் லீவர் கடியாரம் விலை ரூ. 5-0-0 உள்ளது. உள் டையலின்மேல் ஐந்துவருஷம் உத்திரவாதம். காலத்திற்கு சரியான மணியைக் காட்டக்கூடியது. இக்கடியாரத்தை ஆர்டர் செய்கிறவர்களுக்கு ஒரு "C" டைம்பீஸ் இனமாகக்கொடுக்கப்படும். இச்சமயம் தவருதீர்கள். சில நாளைக்கு மாத்திரம். கடியாரம் ஒன்றுக்கு விலை ரூ. 5-0-0 முந்துங்கள்.

விலாசம்:— காப்டன் வாச் கம்பெனி,
தபால்பெட்டி 265 மதராஸ்

தீபிகாபிமானிகளுக்கு ஓர் விஜ்ஞாபனம்.

நாம் இந்த ஸபையை ஒத்துக்கொண்டபொழுது நம் ஸித்தாந்தத்திற்கு வந்திருக்கும் பெரிய கஷ்டத்தை ஆலோசித்து விரைமுதல் காப்பாற்றுவது முதல் கடமை யாதலால் அதை அடைவதற்கு தீபிகையை விருத்திசெய்து மீதமாகும் திரவ்யத்தைக்கொண்டு வேதனங்கள் கொடுத்து சில பண்டிதர்களை நம்ஸித்தாந்தத்தில் ஸுசிக்ஷிதர்களாக ஆக்குவது நம்முடைய ஸபையின் முதன்மையான கடமையாகு மென்று நினைத்து நம் ஸொந்தவேலையைக் கவனிக்காமல் நம் தீபிகையை விருத்தியாக்குவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை இரவும் பகலுமாய் ச்ரமப்பட்டு பகவத்கிருபையை முன்னிட்டு நடத்திவந்ததால் 300 - மெம்பர்கள் இருந்தது 770 - ஆக ஆகியும், அந்திம தசையைப்போல் ப்ரபுக்களுடைய ஔதார்யத்தை எதிர்பார்த்த தீபிகைக்கு இப்போது மூலதனமாக ரூ. 1250 - சேர்த்துவைததிருப்பதும் தீபிகாபிமானிகளுக்குத் தெரிந்தவிஷயம். நமக்கு ஒழிந்தகாலங்களிலெல்லாவற்றிலும் நாமிருக்கும் ஸர்க்கார் வேலைக்குச் சம்பந்தமான விஷயங்களில் வ்யாஸங்களை எழுதி வந்திருந்தோமானால் இந்துதேச சரித்ரத்துக்கு ஏராளமான விஷயங்களைச் சேர்த்திருக்கலாம். அது நமக்கு ப்ரதானமானதல்ல வென்றுநினைத்து, நமது ஸம்ப்ரதாயத்துக்கு உழைப்பதுபகவத்ப்ரீதிகர மாகுமென எண்ணி ஸொந்தகார்யங்களைப் பாராமல் ஏகாக்ர சித்தமாய் சென்ற நான்கு வருஷகாலமாய் இந்த ஸபைக்கே உழைத்து வந்தோம். இதனால் நாம் தீபிகையை நடத்திவந்த மாதிரி பொதுஜன ஸம்மதம் என்பதற்கு யாதொரு ஸந்தேஹமுமில்லை.

ஆனால் கொஞ்சகாலமாய் நிர்வாஹ கமிட்டியில் சிலர் ஒரு கக்ஷியாக ஒன்றுசேர்ந்து நம்மை எவ்விதமாகிலும் உபத்ரவிக்கவேண்டுமென்று எண்ணங்கொண்டு நல்ல கார்யத்தில் ப்ரவர்த்திக்கும் நம்மை அவ்விதம் ப்ரவர்த்திக்கவொட்டாமல் தடுக்கக்கூடிய பலவிதமான இடையூர்களைச்செய்து வருகிறார்கள். மேலும் இதுவரையிலும் இல்லாத கக்ஷிகளுடன் இந்த வித்வான் கூடும் இந்த வித்வான் கூடாது என்ற நிர்நிமித்தமான அஸூயைகளுடன், இதனால் தீபிகையை ஸரிவர நடத்தவேண்டியதற்கு எவ்வளவு பாதகம் உண்டாக்கலாமோ அவ்வளவு பாதகங்களையும் உண்டாக்க ப்ரயத்னங்களும் செய்துவருகிறபடியாலும், ஸம்ப்ரதாய வர்த்தனத்துக்கு எதைச்செய்தாலும் அதைத்தடைசெய்தும், மேலும் இதுவரையில் அஹோராத்திரியாய் தீபிகையின் அபிவ்ருத்தியே சிந்தையாய் உழைத்துவருகிறவர்கள் அநந்யப்ரயோஜனமாய் பகவத்ப்ரீத்யர்த்தத்துக்காக உழைக்கிறவர்கள் என்பதை மறந்து கேவலம் உதாஸீனமாக ப்ரேரேபணைகளையும் அடிக்கடி ப்ரயோஜன மில்லாமல் செய்துவருவதால், அவர்களுடன் வேலைசெய்வது முற்றிலும் தகாததாகவும் ஸ்ரீவைஷ்ணவ லக்ஷணத்துக்கு முற்றிலும் பொருந்தாதாகையினாலும் இந்த ஸஞ்சிகையுடன் இந்த ஸபையைவிட்டு விலக உத்தேசித்து மற்றொருகார்யதர்சியாகிய ஸ்ரீ. உப. வே. எஸ். கோபாலஸாமி அய்யங்கார்ஸ்வாமிக்கு நம்முடையராஜீனாமாவை அனுப்பிவிட்டோம்.

ர. ஸ்ரீநிவாஸராகவ அய்யங்கார்; பத்ராதிபர், கார்யதர்சி.

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீமதே லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ பரப்ரஹ்மணே நம:.

வேதாந்த தீபிகை.

பத்ராதிபர் } ஆர். ஸ்ரீநிவாஸ ராகவ அய்யங்கார், எம். ஏ.
கார்யதர்சி }

ஸம்புடம் 16.] அக்ஷய௵, புரட்டாசி௴ [ஸஞ்சிகை 12.

த்ரிபுவநகமநம் தமாலவர்ணம் ரவிகரகௌரவராம்பரம் ததாநே ।
வபுரலககுலாவ்ருதாநநாப்ஜம் விஜயஸகே ரதிரஸ்து மேऽநவத்யா ॥

[ஸ்ரீபாகவதம் 1-9-23.

ஸ்ரீ:.

பகவதாராதனமும் ஸாளக்ராமசிஹ்நமும்.

(ஸ்ரீ. உப. வே. நெடுந்தெரு ஸ்ரீநிவாஸா சார்யர்.)

(முன்தொடர்ச்சி.)

கறுப்பும் மழமழுப்புமுள்ளதும் அதிகப்பெருமனும் அதிகச்சிறியது மில்லாமல் நடுத்தரமானதும் சிறிய வதனமுள்ளதுதான் நல்லது. கறுப்பில்லாதது மத்யமம். கலந்த நிறமுள்ளது நல்லதும் பொல்லாததும் கலந்த பலனையளிக்கும், வெளுப்பு அர்த்தத்தை யழிக்கும், பாப புத்தியைக் கொடுக்கும், பொன்னிறம் புத்திர சம்பத்தையளிக்கும், நீலவர்ணம் லக்ஷ்மியைக்கொடுக்கும், புகைநிறம் புத்தியைக் கெடுக்கும், ரக்தவர்ணம் ரோகத்தையுஞ் செந்தூரவர்ணம் பெரிய சண்டையையும், கமலவர்ணம் சித்த வைகல்யத்தையும், சித்திரவர்ணம் நேத்திர ரோகத்தையும், கோணலானது தாரித்ரியத்தையும், மிகவும் சிறியது அல்ப சம்பத்தையும், மிகப்பெரியது மரணத்தையும், பெரியவாயுள்ளது களத்ர நாசத்தையும், பெரிய சக்ரமுள்ளது வம்ச நாசத்தையும், உடைந்தது அவமானத்தையும் அளிக்கக்கூடியது. வன்னிமரத்தில் இருக்கும் அக்னியானது கடையுங்காலத்தில் ப்ரகாசிப்பதுபோல் எங்கும் நிறைந்த பகவான் ஸாளக்ராமத்தில் நித்தியமாய்

ப்ரகாசிக்கிறார். ஸாளக்ராமத்துடன் துவாரகா சக்கிரத்தையும் சேர்த்து பூஜைசெய்யவேண்டும். துவாரகா சக்கிரமென்பது வெளுப்பாயும் அநேகம் சக்ரமுள்ளதாயுமிருக்கும். இரண்டும் சேர்ந்துவிட்டால் அதன் புண்யத்தை சொல்லிமுடியாது. ஸாளக்ராமசிலை, துளஸி,வலம்புரிசங்கம் இவைகளை ரக்ஷிப்பவன் ஜ்ஞானியாயிருப்பான். ஸாளக்ராமத்தில் இரட்டைப்படியாய் தான் பூஜிக்கவேண்டும். இரட்டையில் இரண்டுகூடாது. ஒத்தப்படையிலும் மூன்றுகூடாது. அதற்கு ஒன்றே நல்லது. தினம் 12 மூர்த்திகளை அராதிப்பவன் வைகுண்டத்தில் கொண்டாடப்படுவான். பிராம்மணர்கள் வைச்யர்கள் க்ஷத்திரியர்கள் இவர்களைத்தவிர சூத்ரர்களும் ஸ்திரிகளும் ஸாளக்ராமத்தை தொடவுங்கூடாது. ஸ்திரீ சூத்ரர்களின் ஸ்பர்சமானது ஸாளக்ராமத்துக்கு வஜ்ரஸ்பர்சத்துக்கும் மேலானது. அவர்களால் செய்யப்படும் சந்தனப்பூச்சு விஷப்பூச்சுக்கும், குங்குமம் வஜ்ரத்துக்கும், நைவேத்தியம் காளகூட விஷத்துக்கும் ஒப்பானது. பக்தியிருந்தால் தூரத்திலிருந்து வந்தனாதிகளைச்செய்தல், தீர்த்தத்தைப் பருகுதல், நைவேத்தியத்தைப் புசித்தல் செய்யலாம்.

ஸாளக்ராமமூர்த்திக்குத் துளஸியில் ப்ரியம் அதிகம். புருஷசூக்தம் அஷ்டாக்ஷரம் இவைகளைச்சொல்லி பால் தீர்த்தங்களாலும் சந்தனம் முதலியதுகளாலும் அபிஷேகம் செய்யவேண்டும். இக்கலியில் பாபிகளை கரையேத்துவதற்குப் பிராம்மணர்கள் பக்தர்கள் ஸாளக்ராமசிலை என்கிற மூன்று ஸ்வரூபத்தை தரிக்கிறேன் என்று பகவான் அம்பரீஷ சக்ரவர்த்திக்குச் சொல்லியிருக்கிறார். அதுவும் கலி பதினாயிரம் வர்ஷம் ஆனதும் பூமியை விட்டுப்போய்விடப் போகிறதென்று சொல்லப்படுகிறது. ஸாளக்ராமத்தைத் தூஷிப்பவனும்அதன்பூஜையைத்தடுப்பவனும் நரகஞ்சேருவான். பூஜை செய்ய தூண்டுபவன் கிருதார்த்தனாவான் என்பதுடன் தன் வம்சத்தாருடன் நற்கதியையுமடைவான். தினந்தோறும் ஸாளக்ராம தீர்த்தத்தை ப்ராசனம்செய்பவனுக்கு ஸர்வாபீஷ்டங்களுமுண்டாகும். ஸர்வ பாபங்களும் நீங்கிவிடும். நல்ல பகவத் பக்தனுக்கு ஸாளக்ராமதானஞ்செய்தால் பர்வதம் ஸமுத்திரங்களுடன் கூடிய பூமியையும் அவ்வளவு ஸ்வர்ணத்தையும் கொடுத்த பலனுண்டு. என்றிம்மாதிரி புராணாதிகளில் சொல்லப்படுகிறது.

ஸாளக்ராமத்தின் உத்பத்தி கதை.

ஒரு சமயம் பிரம்மாவானவர் பூமியில் பாபிகள் கரையேறும் மார்க்கத்தைப் பற்றி யோஜித்துக்கொண்டு கவலையோடிருந்தார். அப்போது அவர் கன்னத்தில் வேர்வையுண்டாயிற்று. அதை அவர் விரலால் வழித்துக் கீழேவிட்டார். அதிலிருந்து ஒரு பெண் உண்டானாள். கண்டத்திலிருந்து உண்டானதால் அப்பெண்ணுக்குக் கண்டகீ என்று பெயரு

ண்டாயிற்று. அவள் உடனே கடுந்தவம் செய்தாள். அவளுடைய தபஸ்ஸின் கொடுமைத் தாங்காமல் மும்மூர்த்திகளும் ப்ரஸன்னமாகி அவளிஷ்டத்தைக்கேட்கவே ஸர்வதேவர்களும் எனது கர்பத்தையடைந்து எனக்குப் புத்திரர்களாகவேண்டுமென்று சொன்னாள். அம்மாதிரி வரங்கொடுக்க அவர்களால் முடியவில்லை, உடனே அவளுக்குக் கோபம் வந்துவிட்டது. என்னுடைய தபஸ்ஸுக்கு பலன்கொடாமல் ஏமாத்திவிட்டபடியால் இத்தனை தேவர்களும் புழுவாய்ப் போகக்கடவர்கள் என்று அவள் சாபமிட்டாள். தேவர்களும் எங்களுடைய மஹிமையை கவனியாமல் கர்வத்தினால் இப்படிச் சாபமிட்டபடியால் நீயும் ஜடரூபியாய் ஆகக்கடவாய் என்று ப்ரதிசாபமிட்டார்கள். இப்படி பெரிய கலவரமுண்டாகி தேவர்கள் பிரும்மாவிடமும், பிரம்மா ருத்திரனிடமும், பிறகு எல்லோருமாய் விஷ்ணுவினிடமும் முறையிட்டுச் சங்கதிகளைச்சொன்னார்கள். அதற்கு விஷ்ணுவானவர் "தேவர்களே! கேளுங்கள். எனது பக்தாளான இரண்டு பிராம்மணர்கள் சாபத்தால் யானையும் முதலையுமாக ஆகி இவ்விடத்தில் மோக்ஷமடையப்போகிறார்கள். அவர்களின் சரீரத்தின் மேதஸ்ஸிலிருந்து வஜ்ரகீடமென்னும் புழுக்களின் உருவத்தையடையவேண்டும். இக்கண்டகியும் கங்கைக்குமேல் அதிக மஹிமையுள்ள புண்யநதியின் உருவத்துடன் இங்கு ப்ரவஹிக்கப்போகிறாள். இதற்கு பத்துயோஜனை தூரத்தில் சக்கிரதீர்த்தமென்று ஒரு தீர்த்தமிருக்கிறது. அதில் நான் வஸிக்கப்போகிறேன். அங்கிருக்கும் சிலைக்கு துவாரகா சக்கிரமென்றுபெயர். நீங்கள் இம்மலையின் கற்களில் மறைந்துகொண்டு இந்நதியில் வஸிக்கவேண்டும். இதினால் அவளுடைய அபீஷ்டமும் நிறைவேறும். இதுகளைத் தெரிந்துகொண்டு ஸாளக்ராமசிலை துவாரகா சக்கிரம் இரண்டையும் சேர்த்து ஆராதிப்பவர்களுக்குப் போகமோக்ஷங்கள் பூர்த்தியாக உண்டாகும்" என்று சொல்லி பகவான் மறைந்துவிட்டார். பின்பு காலக்ரமத்தில் கர்தமப்ரஜாபதியின் பத்னியான தேவஹூதியென்பவளுக்கு ஜயன் விஜயனென்னுமிரண்டு புத்திரர்களுண்டானார்கள். இருவரும் தர்மசீலர்களாயும் அஷ்டாக்ஷர ஜபபரர்களாயும் அன்யோன்யமொற்றுமையுள்ளவர்களுமாயிருந்துகொண்டு தங்களது கர்மங்களால் பகவானை ஆராதித்தும் வந்தார்கள். ப்ரதிதினமாராதன காலத்தில் பகவான் அவர்களுக்கு ஸேவை ஸாதித்துக்கொண்டும் வந்தார். மருத்தனென்னும் மஹாராஜன் ஒரு சமயமெல்லாந்தெரிந்த இவர்களை யாகத்துக்கு அழைத்தான். இவர்களும் போய், ஜயன் ப்ரும்மாவாயும், விஜயன் அத்வர்யுமாயிருந்து அவன் யாகத்தை விமர்சையாய் நடத்திவைத்து அவனால் கொடுக்கப்பட்ட திரவியத்தைக்கொண்டு வந்து தாங்கள் தனித்தனியாய் பகவதாராதனம் செய்வதற்காகப் பங்கிட்டுக்கொள்ளுகையில், மனஸ்தாபமிருவர்களுக்கும் வந்துவிட்டது. மூத்தவன் ஸமமாய் பிரிக்கவேண்டுமென்றான். இளையவன் அவனவனுக்குக்கிடை

த்ததுதான் அவனவனுக்கென்றான். மூத்தவனுக்குக் கோபமுண்டாகி லோபபுத்தியால் பணத்தை கிரஹித்துக்கொண்டு வழக்காடுகிறபடியால் முதலையாகக்கடவாயென்று தம்பியைச் சபித்தான். தம்பியும் நீ மதத்தாலொன்றும் தெரியாமல் பேசுவதால் மதயானையாகக்கடவாயென்று மூத்தவனைச் சபித்தான், பிறகு இருவரும் ஸ்பர்த்தையுடன் வீட்டுக்குவந்து நித்யாராதன காலத்தில் ஸேவை ஸாதிக்கும் பகவானிடம் தெரிவிக்க, பகவானும் "என் வசனம் பொய்யானாலும் என் பக்தர்களாகிய உங்கள் வார்த்தைப் பொய்யாகாது. நீங்கள் சாபபலனையனுபவித்தே தீரவேண்டும், எனது அனுக்ரஹத்தால் பூர்வ வாஸனையுடனிருந்துவிட்டு கடைசியில் என் பதத்தையடைவீர்கள்" என்று சொல்லிவிட்டு மறைந்துவிட்டார்.

பிறகு ஜயவிஜயர்கள் சாபத்தால் யானையும் முதலையுமாகப் பிறந்து கண்டகிநதியிலும் அதனருகிலுள்ள வனத்திலுமிருந்துகொண்டு ஜன்மாந்திர வாஸனைமறவாமல் பகவானையும் த்யானித்துகொண்டு சாபபலனை யனுபவித்து வருகையில் ஒருநாள் யானை கண்டகீநதியில் பூ கொய்யும் நிமித்தமிறங்க, அதை முதலையுமிழுக்க, அதுவும் ஆதிமூலமேயென்று அலற, பகவானும் அரைகுலைய தலைகுலைய ஓடிவந்து சக்கிரத்தால் முதலையை யறுத்து ஆனையினிடரை நீக்கி இரண்டுக்கும் மோக்ஷத்தையளித்தார். பகவானுடைய சக்கிரம் பட்டதால் அம்மலையிலுள்ள கற்களெல்லாம் இப்போதும் சக்கிராங்கிதமாயிருக்கின்றன. இதற்கு ஹரிக்ஷேத்ரமென்று பெயர். ஸாலமரங்கள் அடர்ந்திருப்பதால் ஸாளக்ராமமென்னும் பெயருண்டாயிற்று. இதனருகில் கண்டகியும் நதீரூபமாய் ப்ரவஹிக்கலானாள். தேவர்களும் பகவான் நியமனப்படி வஜ்ரகீடமென்னும் புழுக்களாகிக் கற்களில் மறைந்து வஸிக்கலானார்கள். இதற்குத்தான் ஸாளக்கிராமசிலையென்றுபெயர். பிறகு கண்டகீநதியும் பகவானைக்குறித்து தவஞ்செய்தாள். பகவானும் ப்ரத்யக்ஷமாகி இஷ்டத்தைக்கேட்டார். அதற்கு நீர் ப்ரஸன்னராயிருந்து வரங்கொடுப்பது வாஸ்தவமானால் நீரும் எனது கர்ப்பத்தில் வஸிக்கவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டாள். பகவானும் அவளிஷ்டத்துக்கிணங்க ஸாளக்கராமசிலையுடன் உருவத்துடன் உனது கர்பத்தில் வஸித்துக்கொண்டு பக்தஜனங்களின் பாபத்தைப்போக்குகிறேன். இதினால் நீயும் உயர்ந்தவளாகப்போகிறாய் என்று சொல்லிவிட்டு பகவானும் அதில் நித்யவாஸஞ்செய்யலானார். என்று ஒரு கதையும், ஒரு ஸமயம் துளஸியானவள் 1. ஓ நாதனே இப்படி தயையில்லாமல் எனது நாதனைக் கபட

---

1. ஹே நாத தே தயா நாஸ்தி வர்ஷேண ஸத்ருஶஸ்ய தே। ஶ்ரீநாத ப்ரீதியேன மே ஜீவிதாநீ க்ஷயா ஸமதஃ। கஸ்மாத் பாஷாண ஸத்ருஶஸ்த்வம் ஸதா ஹரே ॥

மாய் கொன்றுவிட்டபடியால் நீ கல்லுருவத்தை யடையக்கடவாய் என்று சபித்ததாகவும், பகவானும் அதை சந்தோஷத்துடன்கேட்டு அம்மணி! உன் வசனப்படி பாரதபூமியில் கண்டகீயென்னும் நதிக்கரையில் சைலரூபத்துடன் அதிஷ்டானஞ்செய்யப்போகிறேன், வைரம்போன்ற பற்களையுடைய வஜ்ரகீடமென்னும் புழுக்கள் அம்மலையின் கற்களில் எனது சக்ரம் முதலான அடையாளம் செய்யப்போகின்றன, அச்சிலையை துளஸிதளங்களால் அர்ச்சனைசெய்து பூஜிப்பவர்களிடம் எனக்கு ப்ரியம் அதிகமுண்டாகுமென்று சொன்னதாய் மற்றொரு கதையும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் சாலங்காயனரென்னும் மகரிஷியானவர் பகவானைக் காண தவஞ்செய்ததாயும் அவருக்கு பகவான் (ஸால) ஆச்சாமரரூபமாய் ஸேவை ஸாதித்துவிட்டு "இந்த க்ஷேத்ரத்துக்கு ஸாளக்ராமமென்று பெயர், இதில் பக்தர்களின் அனுக்ரஹத்திற்காக நித்யவாஸஞ்செய்யப்போகிறேன். நீ கண்ட மரம் நான் தான்" என்று சொல்ல, அவரும் நமஸ்காரம் செய்து போனதாகவும் கதையிருக்கிறது. இக்கதைகளால் ஸாளக்ராமசிலையில் பகவான் நித்யவாஸஞ்செய்வதாய் விளங்குகிறது.

ஸாளக்ராமத்தின் தானத்தைப்பற்றிய கதை.

இந்த ஸாளக்ராமத்தின் தானத்திலுண்டாகும் பலனைச் சொல்லிமுடியாது. கோதாவரீ தீரத்தில் தனிகனான வைச்யனொருவனிருந்தான். அவன் லோபபுத்தியால் ஒருவருக்கொன்றும்கொடுக்காமலும் தானுமொன்றைபுஜிக்காமலும் பிறர்களைத்தூஷித்துக்கொண்டுமிருந்தான். அவன் பக்கத்துக் கிராமத்தில் வட்டிக்கு ஒரு பிராம்மணனிடம் கடன் கொடுத்திருந்தான். ஒருநாள் பணத்தைக் கேட்க வைச்யன் கிராமம்சென்று பிராம்மணனை நிர்பந்தித்தான். பிராம்மணனும் ஒரு மாதம் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டிக்கொண்டான். என்ன வேண்டிக்கொண்டும் வைச்யன் பிடிவாதமாய் பணத்தைக் கொடுக்கிறாயா இல்லாவிடில் கொன்றுவிடுவேன் என்று சொல்லிக் கையிலிருந்த கத்தியால் வேதவேதாந்த பாரகனான பிராம்மணனைக் கீழேதள்ளிக் காலாலுதைத்துக் குத்திக்கொன்றுவிட்டான். உடனே வைச்யன் பயந்து உள்ளே ஓடிவந்து வீட்டில் புகுந்துகொண்டு அதே கவலையினால் இறந்துவிட்டான். யமபடர்கள் அவனை இழுத்துப்போய் ரௌரவமென்னும் நரகத்தில்போட்டார்கள். அவனது பிள்ளையான தர்மசாரனென்பவன் தார்மிகனாய் அவன் தேடிய பொருள்களைக்கொண்டு கோவில்கட்டுதல், அன்னசத்திரம்போடுதல், கிணறுவெட்டுதல், முதலிய நல்ல காரியங்களை நடத்திவந்தான். அவனது ஸத்கர்மங்களால் அவனுக்கு நல்ல அனுக்ரஹமேற்பட, ஒருநாள் அவனுடைய கிரஹத்துக்கு நாரதமகரிஷி எழுந்தருளினார். அவரை நன்றாயுபசரித்தான். அதினால் அவர் திருப்தியடைந்து "அப்பா! நான் த்ரிலோக சஞ்சாரம் செய்துவருகையில் பார்த்தேன், உனது தகப்பன்செய்த

பாபத்தால் ரௌரவமென்னும் நரகத்தில் படும்பாட்டைச் சொல்லிமுடியாது. நீ இத்தனை தானதர்மங்கள் செய்தும் பயனில்லை. நல்லதாய் ஒரு சாக்கிராமசிலையை தானஞ்செய்" என்றார். அதற்குத் தர்மஸாரன் எத்தனையோ உயர்ந்த கோ பூமி ஸ்வர்ணம் அன்னம் முதலிய தானங்களிருக்க, இதைச்செய்வதில் என்ன ப்ரயோஜனம் வெறுங்கல் பசி அடங்குமா, தாகம் தணியுமா, ஏதாவது அலங்கார வஸ்துவா என்று அதைக் காதில் வாங்கிக்கொள்ளவேயில்லை. நாரதர் என்ன சொல்லியும் ப்ரயோஜனப்படவில்லை. அவரும்சென்றுவிட்டார். பெரியோர் வார்த்தையை மதிக்காததாலும் ஸாளக்ராம சிலையை அவமதித்ததாலும் தர்மஸாரனுக்கு அகாலமரணம் நேர்ந்தது. பிறகு ரௌரவநரகத்தில்வெகுகாலம் கிடந்துவிட்டு பூமியில்புலியாய் 3 ஜன்மமும், குரங்காய் 3 ஜன்மமும், 10 ஜன்மம் புருஷனில்லாத ஸ்திரீயாயும் பிறந்துவிட்டு, 11 வது ஜன்மம் ஒரு யாசகப்பிராம்மணனுக்குப் பெண்ணாய் பிறந்தான். நல்ல லட்சணகுணமுள்ள அந்தப்பெண்ணை அந்தபிராம்மணனும் நல்ல குலத்தில் பிறந்தவனும் வேதாத்யயனஞ்செய்பவனுமான பிராம்மண பையனுக்குக்கொடுத்தான். கல்யாணமானதுதான் தாமதம் பையனிறந்துவிட்டான். யாசகப்பிராம்மணன் வருத்தமடைந்து தனது பெண் ஜாதகத்தால் அவளது பூர்வ கர்மவினைப்பயனைத்தெரிந்துகொண்டு உடனே ஒரு நல்ல ஸாளக்ராமத்தை ஒரு ச்ரோத்ரியனுக்கு தானஞ்செய்யவே மாப்பிள்ளை உயிர்ப்பிழைத்தெழுந்தான். பிறகு தம்பதிகளிருவரும் வெகுகாலம் ஸுகத்தையனுபவித்துவிட்டு மறுஜன்மத்தில் தனிகர்களாய் ஸாளக்ராமபூஜை அதன் தானம் இதுகளில் ச்ரத்தையுள்ளவர்களாயிருந்து நல்ல பதவியையடைந்தார்கள் என்று ஒரு கதை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் தான் இதை அவச்யம் தானஞ்செய்யவேண்டுமென்கிறார்கள். இப்படிக்கு மகா ப்ரபாவமுள்ள சாளக்ராமபூஜையை இடைவிடாமல் நடத்தவேண்டியது வைஷ்ணவர்களின் கடமையாகும். ஒரு க்ரஹத்தில் பெரியவர் ஒருவர் இப்பூஜையை நடத்தினாலும் மற்றெல்லோரும் பூஜையின் முடிவுகாலத்தில் வந்தனுதிகளைச்செய்து தீர்த்தம் முதலியதுகளை ஸ்வீகரித்துகொள்ளவேண்டும். ஸாளக்ராம தீர்த்தத்தை ப்ராசனஞ்செய்யும்போது ஜலம் கீழே சிந்தாமலும் ஓசைப்படாமலும் ஸாப்பிடவேண்டும். சிந்தினால் மகாதோஷமுண்டு. சாளக்ராமத்துக்கு திருமஞ்சனஞ்செய்துவிட்டு துடைக்காமல் வைக்கவேண்டுமென்று சிலர் சொல்வார்கள். அப்படிச் செய்தால் ஒரு வருஷம் செய்த பூஜை 1. வீணாகிவிடும். இன்னும் இந்த பூஜாவிஷயத்தில் எவவளவோ இருக்கிறது. அதுகளை மற்றொரு சமயம் எழுதுகிறேன்.

---

1. [illegible]
[illegible]

கடிதங்கள்.

I

தர்ப்பண விசாரம்.

அடியேனால் ஏற்கனவே கேழ்க்கப்பட்டிருந்த ஒரேதினத்தில், ஒரேகர்த்தாவினால் ஒருதேவதையை உத்தேசித்து நித்தியமான இரண்டு நிமித்தங்களில் இரண்டு தர்ப்பணம் செய்யலாமா என்பதற்கு தீபிகை 9-வது ஸஞ்சிகையில் வெளிவந்ததைப் பார்த்தேன். இன்னும் வைத்திநாததீக்ஷிதீயம் ச்ராத்தகாண்டம், பிதுருமேதஸாரம், இதுகளையும், பார்த்ததிலும், லோகத்தில் வெகுகாலமாக நடந்துவரும் அனேகம் பெரியோர்கள் அனுஷ்டானங்களின்படி நாளதுவரையில் நடத்திவரும் அனுஷ்டானபடிக்கும், வைஷ்ணவ ஸமயத்தார் தவிர இதரஸ்மார்த்த ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்கள் அனுஷ்டானப்படிக்கும், ஒன்றுதான் செய்யவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது. ஆனால், பித்ருமேதஸாரத்தில்

' [illegible].'

என்கிற ஸூத்திரத்தின் வ்யாக்யாநத்தில்,

" [illegible]
[illegible] "

என்கிற காத்யாயன வசனத்திற்கு பிரவர்த்திசொல்ல

' [illegible] "

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே என்றால், ஷை ஸூத்திரத்திற்கு, பெருக வாழ்ந்தான் ஸ்ரீ. உ. வே. ரெங்காசாரியர் ஸ்வாமியினால் செய்தருளப்பட்ட ப்ரமவிநாஸ மென்னும் கிரந்தத்தில் தர்ச, உபராக சங்க்ராந்தி சேர்க்கையில் மூன்றும், தனித்தனியாக பிரிக்கப்பட்டு, அந்த ஸந்தர்ப்பத்துக்கேற்றபடி இரண்டோ, மூன்றோ அனுஷ்டானம் செய்யவேண்டும் என்று நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கே ஸ்ரீமத் வெதமார்க ப்ரதிஷ்டாபநாசார்ய உப. வே. பரம, பரி, ஸ்ரீமத் பாதுகா ஸேவக ராமாநுஜ மகாதேசிகனால் அனுக்கிரஹிக்கப்பட்ட ஜன்மாஷ்டமீ நிர்ணயம் என்றும் கிரந்தத்தில், தர்சோபராகம் என்பதற்கு ஸம்பிரதாயாதம் என்று அர்த்த நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இது இரண்டுகளில் எது ஸரியென்று நிர்ணயிக்க மந்த ப்ரஜ்ஞனாகிய அடியேனுக்கு விசேஷசக்தி இல்லாவிட்டாலும், மேல் பித்ருமேதஸாரத்தில்அனேகம் இடங்களில் வந்திருக்கும் கீழ்க்காணப்படும் வாக்யங்களால் ஸம்பராதாயாதம் யென்று சொல்வதே பொருந்தும்போல் தொன்றுகிறது. த்வேபஹூநி நிமித்தாநி என்கிற காத்யாயன வசனத்தில், நைமித்திகாநி கார்யாணி என்றிருப்பதால் நைமித்திகங்களான அனேகம் சேர்க்கைகளில் எல்லாம் செய்யவேண்டு மென்றும் ஏற்படுகிறதே யொழிய நித்யமான இரண்டு சேர்ந்தால் இரண்டும் அனுஷ்டிக்க வேண்டுமென்று ஏற்படவில்லை. இந்தமாதிரி நித்யம் எது, நைமித்திகம் எது, காம்யம் எது என்று ஸந்தேகம் ஏற்படும் என்று நினைத்தே பித்ருமேத ஸாரத்தில்,

“ [illegible] ”

என்னும் கார்ஷ்ணஜநி வசனப்படிக்கு அமாவாஸ்யை, நித்யமாகவும், ஸங்க்ரமம் நைமித்திகமாகவு மிருக்கிறது. இன்னும் அந்த ஸ்வாமியே.

‘ [illegible] ’

என்கிற ஸூத்ரவ்யாக்யாநத்தில்,

‘ [illegible] ’

என்று ஸங்கிறமணத்தை நைமித்திகமாகவும், அனேகம் இடங்களின் தர்சத்தை நித்யயமாக அவர் வாக்காலேயே ஒப்புக்கொண்டிருப்பதாலும், தர்சோபராக பததிற்கு சம்ப்ராதாயாத மென்று சொல்வதுதான் உசிதமாகத் தோன்றுகிறது. அப்படியானல் உபராக ஸங்க்ராந்தி மேளநே என்றால் போதுமே, தர்சபத நிவேசநம் வ்யர்த்தம்தானே என்றால், உபராக ஸங்க்ராந்தி மேளனம் பௌர்ணமாஸ்யையிலும் ஸம்பவிக்கு மாகையால் அந்த தினத்திலும் ஒரு ஸமயம் அடியேனைப்போலொத்தவர்களுக்கு ஸந்தேகம் வரலாம் என்கிற அபிப்ராயத்துடன் (தர்சோபராக) தர்சத்துடன் கூடின உபராகமும், ஸங்கிரமணமும் என்று ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லியிருக்கிறார் என்று நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. இல்லாவிட்டால் இதற்கடுத்தாற்போல நித்யநைமித்திக விபாகம் சொல்லத் தேவையில்லை. ஆனல் காத்யாயன வசனத்தின் த்வேபஹஹூநி என்கிற பருவசனத்திற்கு ப்ரவர்த்தி எங்கென்றால்,

[illegible]

என்னும் இடத்தைச் சொல்லலாமென்றும் தோன்றுகிறது.

‘ [illegible] ’

என்கிற ச்ருதிமுக்தாபலமென்கிற கிரந்தத்தில் எடுக்கப்பட்ட காலாதர்ச வசனத்தில் ஸங்கிரமணத்தை எடுக்காவிட்டாலும் அந்த கிரந்தக்காரர் தர்சத்தையும் ஸங்கிரமணத்தையும் துல்யபலமாக வைத்து இரண்டும் ஒன்றுசேரும் தினத்தில் ஏதாவது ஒன்றையனுஷ்டிக்கவேண்டுமென்று ஸந்தேகமறச் சொல்லியிருப்பதாலும், ச்லோகத்திலுள்ள அலப்யயோக சப்தத்துக்கு தாத்பர்யம் எழுதுகையில்,

[illegible]

[illegible]

என்று அர்த்தம்பண்ணி க்ரஹண அர்யோதயாநுஷ்டானத்தாலே தர்சாநுஷ்டானம் ஸித்திக்கிறதென்று சொல்லியிருக்கிறார். அதே இடத்தில்,

[illegible]

என்கிற வசனமும் கீழ்ச்சொன்ன த்வேபஹஹூநி நிமித்தாநி என்கிற காத்யாயன வசனமும் சொல்லி,

[illegible]

என்று நிஷ்கர்ஷித்தார். அதுக்குப் பிரமாணமாக காத்யாயவசனத்தை படித்தார். அதாவது ஒரு கர்த்தா ஒருதிவஸத்தில் ஒரு பித்ருக்களை உத்தேசித்து இரண்டு ச்ராத்தம் செய்யக்கூடாது. நைமித்திகமான இரண்டு ச்ராத்தங்கள் செய்யக்கடவன். அநேக நிமித்தங்கள் ஒன்று சேரும்போது ஒரே தேவதை உத்தேச்யமானாலும் நைமித்திகங்களான பருக்களான எல்லா ச்ராத்தங்களையும் செய்யவேண்டும், நிமித்தங்கள் ஒன்றுக்கொன்று ஸமமாகயிருப்பதால். ஆகையால் இதுகளினால் நித்தியமும் நைமித்திகமும் ஒன்றுசேரும்போது நைமித்திகத்தைசெய்தால் நித்தியம் அனுஷ்டித்ததாக ஆய்விடுகிறதென்றும், இரண்டு நித்யங்கள் ஒன்று சேறும்போது ஒன்றை அனுஷ்டித்தால் போதுமென்றும், இரண்டு நித்யம் செய்யக்கூடாதென்றும், அனேக நைமித்திகங்கள் ஒன்று சேரும்போது எல்லா நைமித்திகமும் செய்யவேண்டுமென்றும், மாதா பித்ரு மரணத்தில் செய்யும் ச்ராத்தம் நித்யம் செய்வது, அமாவாஸ்யை, மஹாளயம், இதுகள் நித்யமென்றும், ஏகோத்திர வ்ருத்தி, நக்ந, ப்ரச்சாதந, நவச்ராத்தாதிகள், ஸபிண்டீகரணம், ஸங்கிரமணம், க்ரஹண ச்ராத்தம். வ்ருத்தி ச்ராத்தம் முதலானதுகள் நைமித்திகங்களென்றும், திதி நக்ஷத்ர ச்ராத்தம், மந்வாதி, யுகாதி, அர்தோதயாதிகள் காம்யமென்றும் ஏற்படுகிறது. மேலும் தீக்ஷிதீப ச்ராத்தகாண்டம் அநேக ச்ராத்த ஸந்நிபாத ப்ரகரணத்தில்,

[illegible]

என்கிற ஆச்வலாயன வசனத்தை எழுதி ஒருவன் ஒருதினத்தில் செய்யவேண்டிய மூன்று ச்ராத்தம் இல்லை. அப்படி நேர்ந்தாலும் ஒருநாளில இரண்டும் மறுநாளில் மற்றொன்றும் அனுஷ்டிக்கவேண்டுமென்றும், ஒரேதினத்தில் ஆப்திகம், மாசிகம், தர்சம், மஹாளயம் நாலு சேர்ந்தால் தர்சமஹாளயங்களுக்கு தேவதாபேதமிருப்பதால் இரண்டும் சேர்த்து நாலும் அனுஷ்டிக்கவேண்டுமென்றும் எழுதியிருக்கிறது. இதுகளினால் தர்ச ஸங்கிரமண ஸந்நிபாதத்தில் ஏதாவதொன்றையுமோ அல்லது ஸங்கிரமணத்தையோ அனுஷ்டிக்கவேண்டுமென்றும், தர்ச உபராக ஸங்கிரமண சேர்க்கையால் உபராக ஸங்கிரமணங்களோ அல்லது தர்சோபராகங்கள் இரண்டோ அனுஷ்டிக்கவேண்டுமென்றும், கீழ் சொல்லப்பட்ட ப்ரமகிராஸமென்னும் க்ரந்தத்தில் சொல்லியிருக்கிறபடி தர்சத்துக்கே சிலவிடங்களில் நித்யத்வமும், சில ஸந்தர்ப்பங்களில் அநித்தியத்வமும் கல்பிப்பது அதாவது நித்யமும் தர்சமும் சேரும்போது நித்யாபேக்ஷயா தர்சம் அநியதமாகையால் அந்த இடத்தில் தர்சம் எப்படிசெய்கிறோயோ அப்படியே தர்சமும் ஸங்கிரமணமும் அல்லது தர்சமும் கிரகணமும் அல்லது தர்ச, ஸங்கிரமண கிரஹணங்கள் சேரும்போது மூன்றும் நைமித்திகமென்றும் சொல்லுவது கீழ்சொன்ன நித்யநைமித்திக விபாக கார்ஷ்ணாஜனி வசனத்திற்கும் பித்ருமேதஸாரகிரந்த கர்த்தாஸ்வாமியின் கண்டோக்தியான வாக்யங்களுக்கும் விரோதிக்குமாகையால் ஸ்மிருதிமுக்தாபலத்தால் நிர்ணயித்திருக்கிறபடி தர்ச ஸங்கிரமணசேர்க்கையில் ஏதாவதொன்றையும் தர்ச கிரஹண அல்லது தர்ச உபராக ஸங்கிரமண ஸ்தலத்தில் தர்சத்தைவிட்டு உபராக ஸங்கிரமணங்களையோ அல்லது சென்ற தைமாதப் பிறப்பில் தத்காலம் காமகோடி பீடத்தில் ஸ்தானம் வகிக்கும்பரம சங்கரபகவத் பாதாசார்ரியாளால் நிர்ணயிக்கப்பட்டபடி உபராகத்தைமட்டிலும் அனுஷ்டித்தல் போதுமென்றும் நியமித்து அப்படியே நடந்ததாகவும் அந்தப்படியே நீண்டகாலமாக மகான்களுடைய அனுஷ்டானம் பஹுவாகயிருப்பதாகவும் தெரிவதால் அடியேனுக்கு ஸந்தேகம் ஸந்தேகமேயொழிய நிவர்த்தியில்லை. ஆனல் அடியேனுக்குமட்டில் மனது ஒருவழியாக இருந்தாலும் ஸர்வ ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமூஹத்தின் கர்மானுஷ்டானம் ஒரே ரீதியில் நடந்துவரவேண்டிய நிமித்தம் இதைக் கடாக்ஷிக்கும் மஹான்கள் மேற்கண்ட கிரந்தங்களையும் பரிசீலனைசெய்தும் ப்ருசீனமான அனுஷ்டானங்களையும் நினைத்தும் விசாரித்தும் ஒரு நிர்ணயம் தீபிகைமூலம் ஸாதிக்கவேணுமாய் பிரார்த்திக்கிறேன்.

சொக்கனூர்
24—7—26.

பார்த்தஸாரதி தாஸன்.

ஸ்ரீ:.

கடிதம் 2.

தர்ப்பணவிசாரம்.

ஸ்ரீவேதாந்ததீபிகை பத்திராதிபருக்கு.

தர்சஸங்க்ரமண ஸம்யோக விஷயத்தில் இரண்டும் வர்கத்வயோத்தேச்யமானதால் இரண்டும் தேவதாபேதமுள்ளவையல்லதாகையால் ஒன்றுதான் அனுஷ்டிக்க

வேண்டியது அதில் ஸங்க்ரம ணாநுஷ்டானத்தினல் தர்சாநுஷ்டானம் சரிதார்த்த மாகிறதென்று நல்ல ஜ்ஞாதாக்களும் ஸங்க்ரமணத்தை மாத்திரம் அநுஷ்டித்து வருகிறார்கள். சிலர் ஸம்ருதிவிலோசந மென்கிற க்ரந்தத்தை ப்ரயாணமாகக்கொண்டு இரண்டு தர்ப்பணம் செய்துவருகிறார்கள். ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீ. உப. வே. மெய்யு வய்யங்கார் ஸ்வாமி ஸம்ருதிவிலோசநம் காலதர்சம் முதலிய க்ரந்தங்களைப் பார்க்கும்பொழுது இரண்டு தர்ப்பணம் செய்வதுதான் உசிதமென்றும், ஒருதர்ப்பணம் செய்வதற்கு ஹ்ருதயங்கமமான யுக்தியை ஸ்வாமிகள் எழுதினல் நலமாயிருக்கு மென்றும் சொல்லியிருக்கிறார். அதன்பேரில் எனக்குத்தெரிந்த வரையில்எழுதத்துணிகிறேன். இவ்விஷயங்களில் ப்ரமாணங்களைக்கொண்டு முடிவுக்கு வரவேண்டியதே யொழிய யுக்தியைக்கொண்டு ஸாதிக்க விரகு இல்லை. ஸம்ருதிவிலோசநமென்கிற க்ரந்தத்தில் ஒருதினத்தில் ஒரு தேவதையை உத்தேச்யமாகக்கொண்ட இரண்டு ச்ராத்தங்கள் அனுஷ்டிக்கத்தகாதவை, தேவதை ஒன்றாகயிருப்பதினல், என்று இதற்கு ஆதாரமான தக்ஷஜாபாலிக்ரது முதலியவர்களின் வசனங்களை உதாஹரித்து இந்த வசனங்களால் விலக்கப்பட்டவைகளுக்கு,

‘ [illegible] ।

என்றிவைமுதலியவைகளினல் விஷயங்களைக்காட்டினர். நியதங்களான நித்ய ச்ராத்தம் ஸோதகும்ப ச்ராத்தம், தர்ச ச்ராத்தம், இவைகளுடன் அநியதங்களான அமாவாஸ்யை ச்ராத்தம், மாஸிக ச்ராத்தம், மந்வாதி யுகாதி க்ரஹண ஸங்க்ராந்தி ச்ராத்தம் சேருமானல் அநியதமான உத்தர சாஸ்த்ராநுஷ்டானத்தினல் நியதங்களான பூர்வ சாஸ்த்ராநுஷ்டானம் ஸித்திக்குமென்று அர்த்தம். இவ்விஷயத்தில் நியதமில்லாமல் இருப்பதுதான் முந்தியவைகளை அநுஷ்டிப்பதற்குக்காரணம். பிறகு இதற்கு விலக்கு விதியைச் சொல்லுகிறார்,

‘ [illegible] ’

என்றாரம்பித்து, ச்ராத்தத்தில் உத்தேச்யதேவதாபேதமிருந்தால் இரண்டு ச்ராத்தங்கள் செய்யத்தகுந்தது என்று சொல்லியிருக்கிறது. ப்ரயோக தர்சனத்திலும்,

‘ [illegible] ’

இரண்டு ச்ராத்தம் அனுஷ்டிக்கும் விஷயத்தில் தேவதாபேதம் நிமித்தபேதம் இவைகள் காரணமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தர்சஸங்க்ரமண விஷயத்தில் தேவதாபேதமில்லாமையால் ஒன்றுதான் அனுஷ்டிக்கவேண்டுமெனத்தோன்றுகிறது. இதற்குமேல் தோழப்பர்,

[illegible] ।

என்று ஆரம்பித்து,

[illegible] ॥

என்று காத்யாயன வசனத்தை உதாஹரித்தார். ஒருதினத்தில் இரண்டேயல்லது மூன்று நிமித்தங்களோ ஸம்பவிக்குமாயின் நிமித்தங்கள் உண்டான க்ரமத்தை அநுஸரித்து அவைகள் அனுஷ்டிக்கத்தகுந்தவைகள் என்று இதனர்த்தம். இப்படி இந்த வசனங்களினால் நிமித்தபேதமிருந்தாலும் தேவதாபேதமிருந்தாலும் ச்ராத்தத்வயங்கள் அநுஷ்டிக்கவேண்டுமென்று ஸித்தித்தாலும் தர்ச ஸங்க்ரமணவிஷயத்தில் தர்பணத்வயம் ஆவச்யகமென்று அடியேனுக்கு தெரியவில்லை. தர்ச ஸங்க்ரமணவிஷயத்தில் தேவதாபேத மில்லாமையால், தேவதைக்யேபி நிமித்தபேதே நைமித்திகாநிகுர்யாத். (என்கையால்) மேல் தேவதைக்யம் இருந்தாலும் க்ரஹண ஸங்க்ரமணங்களுடன் தர்சம் சேரும்பொழுது அதையும் நிமித்தமாகச்சொல்ல,

'[illegible]'

என்று தர்ச உபராக ஸங்க்ராந்தி இம்மூன்று தர்ப்பணங்களும் செய்யவேணுமென்று ஏற்படுகிறதே யென்னில், தர்சம் நித்யமா நைமித்திகமா என்று விசாரித்தால்.

'[illegible]'

என்று வைதிக ஸார்வபௌமரே மற்றோரிடத்தில்சொல்லியிருக்கிறபடியால் அது நைமித்திக மென்பது எப்படி. தர்சத்துக்கு நித்யத்வமும் நைமித்திகத்வமும் கூடுமென்னில் எப்படி ஸம்பவிக்குமென்று தெரியவில்லை. நைத்திகமாவது க்ரஹணாதி நிமித்தங்களில் அகரணே ப்ரத்யவாயகரமாயும், செய்தால் பாபக்ஷய ஹேதுவுமான க்ரஹண ஸ்நாந ச்ராத்தாதிகளும் பாபங்களுக்கு ப்ராயசித்த ரூபமான ஸேதுஸ்நாநாதிகளும் ஆகையால் (நைமித்திகாநி குர்யாத்) என்பதற்கு இரண்டு மூன்று நிமித்தங்கள் ஸம்பவித்தால் நிமித்தம் உண்டான வரிசையின்படி நைமித்திகங்கள் அநுஷ்டிக்க வேணுமென்று ஏற்படுகிறதே யொழிய நித்யத்தையும் அநுஷ்டிக்க வேணுமென்று ஏற்படவில்லை.

'[illegible]'

என்கிற விடத்தில் தர்சபதம் ஸம்பாதாபாத மென்று தோன்றுகிறது. அப்படிசொல்லிவிட்டால்.

'[illegible]'

என்கிற: வாக்யத்துக்கும் (அஸ்யாபவாத மாஹ) என்றாரம்பித்த வாக்யத்துக்கும்,

'[illegible]'

என்கிற வாக்யத்துக்கும் ஐககண்ட்யம் ஸம்பவிக்கிற மதன்று தோற்றுகிறது. தர்சபதத்தை வைத்து உபபத்திசெய்ய வேணுமென்று நிர்பந்தமிருந்தால் த்வந்த்வஸமாஸம் பண்ணுமல்

'[illegible]'

என்று உபபத்தி பண்ணலாம்.

வைத்யநாத தீக்ஷிதீயத்திலும், இந்த ப்ரகரணத்தில் அந்யதர தநுஷ்டேயம் என்றிருக்கிறது. தர்பண த்வயத்தையாவது இரண்டில் ஸங்க்ரமணத்தையாவது தர்சத்தையாவது அநுஷ்டிக்க வேணுமென்று சொல்லவில்லை.

'[illegible]'

என்றிவை முதலிய வசநங்கள் ஸாமாந்யமாய் அமாவாஸ்யை ச்ராத்தத்தை விட்டவனுக்கு ப்ரத்யவாயம் சொல்லவந்ததே யொழிய தர்சஸங்க்ரமண விஷயத்தில் தர்சத்தை அநுஷ்டிக்காமல் ஸங்க்ரமண மாத்திரத்தை அநுஷ்டித்தவனுக்கு ப்ரத்யவாயம் சொல்லவரவில்லை.

மேலும் வைதிக ஸார்வபௌமருடைய க்ரந்தங்கள் சோதிக்கப்படாமலே வெளியில் ப்ரசாரத்தை அடைந்த தாகையால் அவைகளில் சிலவிடங்களில் பரஸ்பர விரோதமும் பூர்வாசார்ய ஸ்ரீஸூக்தி விரோதமுமிருக்கிற தென்று ப்ராமாணிகர்களான சில மஹான்களின் ப்ரவாதம்:

ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர ஸ்ரீநிவாஸ கண்டாம்ச நிகமாந்த மஹாதேசிக ப்ரசிஷ்யரான வாத்ஸ்ய வரத குருவின் சிஷ்யராயும்,

'[illegible]'

என்று கல்யாணகுணாகராய் ஜகதாசார்யர்களான ஸ்ரீ ஆதிவண் சடகோப மஹாதேசிகனால் நம் நிகமாந்த மஹாதேசிகனால் நிர்ச்சயிக்கப்பட்ட எல்லா அர்த்தங்களும் பரிக்ரஹிக்கப்பட்டு அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வந்தன என்பது எல்லாரும் அங்கீகரித்த விஷயம். அந்த சடகோப மஹாதேசிகன்சிஷ்யரான வைதிக ஸார்வபௌமராலே ஆசார்ய ஸ்ரீஸூக்திக்கு விருத்தமாய் சில விடங்களில் சொல்லப்பட்டிருப்பதாலும் தேசிக ஸம்ப்ரதாயஸ்தரான ஒருவருக்கும் ஆசார்ய பரம்பரையில் அந்வயமில்லா திருப்பவருமான அவருடைய வசனங்களில் விருத்தமான அம்சமானது,

'[illegible]'

அங்கீகரிக்கத் தகுந்ததன்று. ப்ரமாண சிஷ்டாசார ந்யாயங்களுக்கு ஒத்த அர்த்தமே சிஷ்டர்களால் அங்கீகரிக்கத்தகுந்த தாகையால் தர்சஸங்க்ரமண விஷயத்தில் ஸங்க்ரம தர்ப்பணமாகசெய்வது சிஷ்டாசார ஸித்தமா யிருப்பதினால் தர்சஸங்க்ரமண ஸம்யோகத்தில் ஸங்க்ரமண தர்ப்பணமாத்ரமும் சாஸ்த்ரீயமாமே.

ப்ரதிவாதி பயங்காம் அண்ணன் வைபவம்.

(ஸ்ரீ. உப. வி. நரஸிம்ஹாசார்யர்,)

[முன்தொடர்ச்சி.]

13, 14, 15, சுலோகங்களில் பரமனுடைய ஸ்ரீதேசிகரூபாவதாரத்தின் ப்ரயோஜனம், ஸாதுஜந பரித்ராணமும், துஷ்டர்களின் படாடோபக் குலைவும், வைஷ்ணவதர்ம நிலைநாட்டமுமேயென்றும், அவர் அவதரித்திராதபக்ஷத்தில், வேதபாஹ்யர்களாலும் குத்ருஷ்டிகளாலும் ஸ்ரீபாஷ்யத்திற்கும், ஸ்ரீபாஷ்யத்தால் உயர்த்தி விளக்கத்துடன் காட்டியருளப்பட்ட திருமாலாகிற முக்தியளிக்கும் பரம்பொருளையே ஏற்றிதொழும் நல்வழிபாடுகளுக்கும் மிகக்கேடு விளைந்திருக்குமென்று நிச்சயிக்கிறார்.

16,17-களில் சுருக்கமாய், மஹாகுரு அவதரித்த ஸத்குலத்தையும் மாத்ரு பித்ருபிதாமஹர்களையும், அவருடைய ஆசார்யர், சிஷ்யன் அறிய வேண்டுமவையெல்லாவற்றையும் இருபதாவது வயதிற்குள் அறியும்படிசெய்துவைத்த ஸ்ரீவாதிஹம்ஸாம்புத ராமாநுஜனென்பதையும் உபயவேதாந்தஸிம்ஹாஸநத்தில்எங்களாழ்வானால் தமக்குப்பின் நிர்வஹிக்கும்படி அபிஷிக்தராய் மஹாப்ரஸித்தரான நடாதூரம்மாள் அநுக்ரஹபாத்ரமாயிருந்தமையையும், மஹாப்ரஸித்தரான தூப்புல்நயினருக்குத் தந்தையென்பதையும், வ்யக்தியின் வைலக்ஷண்ய ஜ்ஞாபனார்த்தமாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

18-ல் புத்திகௌசலத்திலும், விஷய வைராக்யத்திலும், கல்வித்தேர்ச்சியிலும், க்ரந்த நிர்மாண ஸாமர்த்தியத்திலும், எம்பெருமான்மீதும் அவனடியார் மீதுமுள்ள விநயப்ரேமசேஷத்வ பாவங்களிலும், ஸ்ரீதேசிகன் நிகரற்றிருந்த ப்ரஸித்தியைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

19-ல் ஸ்ரீதேசிகனுடைய ஸம்ஸ்க்ருத கவிதாசைலியின் பெருமை ஸ்ரீ பராசரபட்டாரகருடைய கவிதாசைலியின் பெருமையை யொத்ததென்றும், தென்மொழியில் காவிபாடும் அழகும் மிடுக்கும், நாலுகவிப்பெருமாளான கலியன் திருமழிசைப்பிரான் இவர்களுடைய கவிபாடுஞ்சைலியையொத்ததென்றும் அறுதியிடுகிறார்.

20-ல் ஸ்ரீதேசிகனால் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கும் திவ்யஸூக்திகள் எண்ணிறந்தவையென்றும், அவைகளிலொன்றொன்றுமே ஐஹிகாமுஷ்மிக பரமஸுகலாபஹேதுவாம் என்றும் பேசுகிறார்.

21-ல், ஸகல ஸாத்விக தர்மாநுஷ்டானங்களிலும் ஸாத்விகர்களைத் தவறுதலின்றி நிலைக்கச்செய்வதற்கு இவர் விபவத்தில் நடத்திக்காட்டின

நடைகளே தீர்ந்த நிதர்சனமென்றும், இவருடைய வாய்மொழிகளே ஸகல ஸந்தேஹங்களையுமறச்செய்யும் வலிமையுடையவையென்றும், இவர் திருவுள்ளத்தில் கனிவடைந்திருந்த காருண்யமே, புகலொன்றுமில்லாமல் கைமுதலற்று மனந்தத்தளிப்போர்க்குப் பெருந்துணையாய் முடியுமதென்றும், ஆகையாலிறே இவர் ஸர்வதந்த்ர நிர்வாகநிபுணரெனும் புகழுடையாரென்றும், ஸ்ரீதேசிகனைத் தமக்கும் நம்மெல்லோர்க்கும் சரணமாகும்படி வரிக்கிறார்.

22-ல் உள்ளடக்கம், வெளியடக்கம், தூய்மை, விஷய வைராக்யம், தைரியம், மனக்குறையொன்றுமில்லாமை, ஸ்ரீவிஷ்ணு வைஷ்ணவ சேஷத்வம், அத்திரத்தில் பாதந்த்ரனாயிருக்கை, எந்நிலையிலும் கலக்கமடையாமை, திறமை, இனிமை, நடுநிலை, மனங்கவர்சீர்மை, கவலையின்மை, பொறுமையனுகப்பெருமை, இவையெல்லாம் ஸ்ரீதேசிகன் பிறவிக்குணங்களாய் விளங்கினவென்று பறையறைகிறார்.

23-ல் ஸ்ரீதேசிகனை இடைவிடாமல் சிந்தனம் செய்வதில் பரமகுதூஹலத்தை உண்டுபண்ணுவதான கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹத்வமாகிற பெருமையின் சீர்மைக்குப் பரமசோபாவஹமாய் விளங்கின மூன்று விசேஷங்களை குறிப்பிடுகிறார். அவையாவன,— 1. ஸம்ஸார ஸாகரத்திலழுந்தி யலமருகின்ற சேதனர்களின் கரையேற்றத்தில் பேரவாவுடைய பரமகருணை. 2. அவ்விதம் கரையேற்றுவதற்கென்றே நித்யதீக்ஷையுடன் ஸம்ஸார தந்த்ரத்தை நிர்வஹித்துக்கொண்டு ஸமயப்ரதீக்ஷிர்களாய் 'ஸ்ரீமஜ்ஜுஷு வெஹ [illegible]'"த்துடன் அமர்ந்திருக்கும் சரண்யதம்பதிகளுடைய தண்ணளியின் சீர்மைக்கு முழுதுந்தோற்றடிமைபூண்டு நிற்குமிவர்மீது அவ்விருவர் திருவுள்ளத்துகப்பின் மிகுதி. 3. இப்படிப்பட்ட திவ்ய தம்பதிகளின் ஒப்புயர்வற்ற நிலையை இன்றியமையாது விளக்கிக்காட்டின கவியனுடையவும் நம்மாழ்வாருடையவுமான செவிக்கினிய நிகரற்ற செஞ்சொற்களின் அழகிலும் வாய்மையிலும் பெருமையுலும் இவருள்ளத்தில் விஞ்சிக்கிடந்த ராஸிக்யம். இம்மூன்றுமேயென்பதை ஸூசிப்பிக்கிறார்.

மேல் ஆறு சுலோகங்களால், எக்காலத்திலும் ஒப்புமுயர்வுமற்ற தேசிகத்வ நிலைக்குப் போஷகங்களாயும், ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரரென்று அஸங்குசிதமாய் மஹான்களால் கொண்டாடப்பட்டிருப்பதற்குக் காரணங்களுமாய் ஸ்ரீதேசிகனிடத்தில் ப்ரகாசித்த விசேஷங்களை விவரிக்கிறார். அவ்வாறு சுலோகங்களில் 24-ல், அருமையான மறைமுடிப் பொருள்களின் சீர்மையை உயர்பிறவி கீழ்பிறவி யெனும் வரசியற எல்லோருக்கும் அநுபா

வ்யமாக்க வேண்டு மென்ற பெருந்தகவுடன் அபிநய தசாவதாரஞ் செய்தருளின பொய்கை பூதம் பேயார் மழிசையர்கோன் மாறன் முதலிய இவ்யதோஜோ நிதிகள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய தமிழ்மறைகள் விஷயமாய், விச்சேதமின்றி ஸத்ஸம்ப்ரதாய வழியாக வந்த உண்மைப்பொருள்களை, உள்ளபடி யுணர்ந்து ஒப்புயர்வின்றித் தம் ஸூக்திகளா லுபதேசித்தருளினவர் ஸ்ரீ[illegible]தேசிகனே யென்று அறுதியிடுகிறார்.

25-ல், அத்யாத்மயோக யுக்தர்களாய், நிஸ்ப்ருஹர்களாய், பக்ஷபாதாதி கல்மஷ மற்றவர்களாய், ஸம்ஸாரமாகும் கொடிய நோவுக்குப்பரம இவ்யௌஷதமான நிவ்ருத்திதர்மத்தில் நிலைகொண்ட மனத்தராய், ஸகலார்த்த நிஷ்கர்ஷங்களிலும் நிபுண நிரூபண ஸமர்த்தர்களாய், எவ்வித குதர்க்கங்களாலும் கலக்கமடையாத உணர்ச்சி யுடையவர்களாய், உபநிஷத்சிக்ஷாவல்லியின் முடிவில் கொண்டாடப்பட்டிருக்கும் ப்ராஹ்மணோத்தம குணங்களைப் பூர்ணமாயுடையவர்களுமான ஸத்துக்களுடைய நடையுடையாவனை முதலியன எம்மாதிரி விளங்குமென்று நாம் நன்குணர்வதற்கு, ஓர் நிகரற்ற உதாஹரணம் வேண்டுமெனில், இச்சீரணி தூப்புல் வேதாந்த தேசிகனே அவ்வுதாஹரணமாகு மென்று பறையறைகிறார்.

26-ல், [illegible] ஸ்ரீவ்யாஸ பகவானைப் போன்றவராய், மேலும், ஆபஸ்தம்ப கௌதமாச்வலாயந போதாயநாதி விரசித ஸூத்ரங்களின் ப்ரயோகங்களைக் கசடறவுணர்ந்த ஸகலதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரராவார் இத்தூப்புற்பிள்ளையே யென்கிறார்.

27-ல், [illegible] வர்களான தர்மசாஸ்த்ர வக்தாக்களின் வசனங்களில் பற்பல தர்ம விஷயமாய் மேனேக்கத்திற்கு பரஸ்பர விரோதங்க ளிருப்பதுபோல்தோன்றும் அம்சங்களில் ஐயமற நிர்ணயஞ்செய்யும் புத்தி வலிமை யுடையவராய், ச்ருதிகளில் அதிகஹந கம்பீர பாகங்களை இதிஹாஸ புராணகமங்களைக்கொண்டு விசததமோபப்ருஹ்மஹணஞ் செய்வதில் அஸாதாரண ஸ்ரீமான், இத்தூப்புல் திருவேங்கட முடையானே யென்று அறுதியிடுகிறார்.

28-ல், சிக்ஷா வ்யாகரணச் சந்தோ ஜ்யோதிஷாதி ஸகல வேதாங்கங்களிலும் காவ்ய நாடகாலங்காராதிகளிலும், கர்ம ப்ரம்ஹ மீமாஸைகளிலும் ஸர்வதோமுகமான நைபுண்யம், ஸேச்வர மீமாம்ஸைபோன்ற அத்யத்புத அபூர்வக்ரந்த நிர்மாதாவான ஸர்வதந்த்ரரிடமே விளங்கிற்றென்கிறார்.

[இன்னும் வரும்]

ஸ்ரீ ஆதிவண் சடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகன் வைபவம்.

சே. லக்ஷ்மீ நரஸிம்மா சார்யனால்
எழுதப்பட்டது

JL
R6 [illegible] 1926.16.12
186764

சென்னை
கலாரத்நாகரம் அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1926.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹ பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே வேதாந்த குரவே நம:

ஸ்ரீமதே ஆதிவண்சடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகாய நம:

ஸ்ரீமதாதிவண் சடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகன் வைபவம்.

விரக்திவிபவ ஸம்பத்தே வேதசூடா விஹாரதே
விஶ்வ ப்ராணவஸ்தே வீதராகாய ஸம்பதே ।
ஸவதந்த்ர விரக்த தோஷா ஸக்திர்ப்ரபா ச நிஷ்டா
ஶடஜித்பதே ப்ரஹ்மணி ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹே ॥

ஹ்ருதயகமல கிம்ஶாஸம்வதம் வஜ்ராஸிம்
நரஹரி ரவிராஜோ தேவதா ஸாவதானா: ।
ஶடஜித்பதே யஸ்ய ப்ரேஷகைஸ்தவ தேஶம்
ஸம்விஹார விபவேஷு வ்யாதிதா ஸம்ஸாரதாப: ॥

இன்றைக்கு 550 வருஷங்களுக்குமுன் இப்புனிதநாட்டிலே நமது ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதாயத்தில் ஸர்வகல்யாணகுணோபேதராய் ஜகதுஜ்ஜீவனார்த்தம் சாஸ்திரங்களைப் பிரவர்த்திப்பித்த ஓர்மஹான் அவதரித்தார். அம்மஹானைப்போற்றி அன்னார் வழிப்பட்டு அன்னார் ஏற்றிய ஜ்ஞானதீபத்தைக் கொண்டு அஜ்ஞானத்தைப் போக்கி நித்ய விபூதியான மோக்ஷ ஸாம்ராஜ்யத்தை யெய்தினோர் லக்ஷக்கணக்கானபேர்கள். இன்னும் அன்னார் சரணாரவிந்தங்களைப்போற்றி உய்வோர் கணக்கிலர். அப்படிப்பட்ட அவதாரபுருஷன் திருநாமத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டதான ஸ்ரீ ஆதிவண்சடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகன் ஸம்மானம் என்ற ஒரு வெகுமானம் ராவ்ஸாகிப் ஸ்ரீ. உபய வே. திட்டை ஸ்ரீநிவாஸராகவாசாரிய ஸ்வாமியால் அவர் சொந்தத்திரவியத்தைக் கொண்டு ஏற்படுத்தப்பட்டு சென்னை ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்த சபையாரால் விநியோகிக்கப்பட்டு வருகிறது. அதில் சென்ற மூன்று வருஷ வெகுமானத்தை ஒருங்கே சேர்த்து 'ஸ்ரீநிகமாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச்செய்த பரமபதஸோபானம்' என்றஅரிய நூலை ஒரு தமிழ் வியாக்கியானத்துடன் வெளியிடுவதில் செலவிடப்பட்டது. ஆக்

நூலுக்கு முன்னணியலங்காரமாகக் கீழ்கண்ட ஸ்ரீ ஆதிவண் சடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிக வைபவச்சுருக்கம் இங்கு பிரசுரிக்கப்படுகிறது.

தென்னாட்டின் மேல்புரத்தில் தற்காலம் மைசூர் ஸமஸ்தானத்தைச் சேர்ந்ததாகவிருக்கும் திருநாராயணபுரத்தில் ஸ்ரீபகவத் ராமாநுஜ நிகமாந்த மஹாதேசிகப் பிரதிஷ்டாபித ஸித்தாந்தப் பிரவர்த்தன துரந்தரராய் ஸ்ரீகேசவாசார்யர் என்று ஒரு ஸ்வாமி எழுந்தருளியிருந்தார். இந்த ஸ்வாமி ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் தொடங்கி பட்டர், நஞ்சீயர், நம்பிள்ளை இவர்கள் மூலமாய் ஓரான்வழியாக வந்த ஸ்ரீபகவத்விஷய பரம்பரையில் பிரஸித்தரும், ஈடு என்ற முப்பத்தாராயிரப்படி கிரந்தத்துக்கு பிரவர்த்தகருமான, வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளையின் முக்கிய சிஷ்யரும், திராவிடாம்நாயதேசிகனென்று வழங்கப்படுபவருமான கிடாம்பி ஸ்ரீரங்காசாரியரின் பௌத்திரர். [ஸ்ரீரங்காசாரியர் முதல் அவ்வம்சத்தினர்க்கு இன்னும் த்ராவிடாம்நாயதேசிகன் என்றும், திராவிடகாதாசாரியர் என்றும், திருவாய்மொழி ஆசாரியர் என்றும் பிருது ஏற்பட்டுவருகிறது.] இந்த கேசவாசாரியருக்கு கலி 4480-ம் 1378-கி. பி. வருஷத்தில் ஸித்தார்த்தி நாமஸம்வத்ஸரம் புரட்டாசியீ சுக்லபஞ்சமி குருவாரம் ஜ்யேஷ்டாநக்ஷத்திரம் தனுர்லக்கினத்தில் ஒரு புத்திரர் அவதரித்தார். விதிப்படி அக்குழந்தைக்கு ஜாதகர்மம், நாமகரணம் முதலியவை செய்யப்பட்டன. திருவேங்கடமுடையான் அனுக்ரஹ விசேஷத்தால் இப்புத்திரர் அவதரித்தாரென்று கருத்துக்கொண்டு குழந்தைக்கு ஸ்ரீநிவாஸாசாரியரென்று திருநாமம் சூட்டப்பட்டது. பிறகு குழந்தைக்கு அன்னப்பிராசன, சௌள, அக்ஷராப்யாஸ, உபநயனாதிகள் தத்தத்காலங்களில் செய்விக்கப்பட்டன. விளையும்பயிர் முளையிலேயென்ற ஆன்றோர் மொழிக்கிணங்க இந்த ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர் தம் பிற்காலத்தில் ஜகதாசாரியனாய் ஸம்பிரதாயப் பிரவசனம்செய்து ஸ்ரீராமாநுஜதர்சனத்தை ஓங்கச் செய்யப்போகிறாரென்பதற்கு அறிகுறியாக அவருடைய அதிபால்யதசையிலேயே அவர் அதிமேதாவியாய் ஸகல ஸாமான்ய சாஸ்திரங்களையும் கசடற அப்யஸித்தார். தமது திருத்தகப்பனாரிடமே இவர் பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களைப்பெற்றார். சாஸ்திரஜ்ஞானத்தில் இவருக்கு அதிநைபுண்யமும் பிரஸித்தியும் ஏற்பட்டது. ஸ்ரீராமாநுஜ தர்சனத்திலும் இவர் அதிக ஊக்கம் காட்டலானார். த்ரவிடகாதாசாரியரென்று பரம்பரையாகப் பிரஸித்தி பெற்ற தமது தந்தையான ஸ்ரீகேசவாசாரியரிடமே ஸ்ரீபகவத்விஷயத்தை இந்த ஸ்வாமி பூர்த்தியாக காலக்ஷேபம் செய்து அதிலடங்கிய சாஸ்திரார்த்தங்களைக் கிரஹித்தார். அதன் பின்னர் இவருடைய விசேஷஜ்ஞானத்தையும் பிரதிபையையும் ஸ்ரீகேசவாசாரியர்கண்டு மகிழ்ந்து, ஸ்ரீநடாதூரம்மாள் பௌத்ரரான கடிகாசதம் அம்மாள் என்று பிரஸித்தி பெற்ற வாத்ஸ்ய வரதாசாரியரிடம் வேதாந்த காலக்ஷேபம் செய்யுமாறு தமது புத்திரரை அனுப்பிவைக்க, ஸ்ரீஅம்மாளும் இவருடைய ஆத்மகுணபூர்த்தியையும் சாஸ்திரஜ்ஞானத்தையும் கண்டு, மிகவும் ஸந்துஷ்டராய் இவருக்கு ஸ்ரீபாஷ்யம் ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரம் முதலிய ஸம்பிரதாயக்ரந்தங்களை விசேஷார்த்தங்களுடன் காலக்ஷேபம் ஸாதிக்க, ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸாசார்யரும் அம்மாள் ஸாதித்தவாறே அனைத்தையும் கிரஹித்து அதிபால்யதசையிலேயே மிகப்பிரஸித்தராயும் பஞ்சகால பராயணராயும் உபயவேதாந்த காலக்ஷேபபரராயும் எழுந்தருளியிருந்தார். இதற்குள் ஸ்வாமிக்கு யோகசாஸ்திரத்தில் பிரவிருத்தி ஏற்பட்டு அவர் திருநாராயணபுரத்தில் யதுகிரியிலுள்ள ஒருபிலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் யோகாநந்த ந்ருஸிம்ஹன் ஸன்னிதியில் யோகம் அப்யஸித்து அதில் ஸ்ரீமந்நாதமுனி ஸ்ரீபாஷ்யகாரப் பிரபிருதிகள்போல் ஸாதனமும் பெற்றார்.

இப்படி ஸ்வாமிக்கு திருநக்ஷத்திரம் இருபது ஆவதற்குள்ளாக, ஜ்ஞானபரிபூர்த்தியும், லக்ஷ்மீநாதமூலமாயும் அநாத்யவிச்சின்னமுமான தமது தர்சனத்தைத் தழைக்கச்செய்யவேண்டுமென்ற அவாவும், மிகுதியாக நாளுக்குநாள் அதிகரிக்கலாயிற்று. ஸ்ரீபகவத் ராமாநுஜனும் ஸ்ரீமந்நிகமாந்த மஹாதேசிகனும் ஸ்ரீபகவத் ஸம்பிரதாய வளர்ச்சிக்காகப்பட்டுள்ள பரிசிரமங்கள் இவருடைய உள்ளத்தில் பதிந்தன. அவர்களைப்போல் தாமும் அவர்கள் காத்துவந்த முத்திநெறியான நன்னெறியை வளர்த்து, வேறு சமயத்தினரால் அதற்கு ஏற்படும் தீங்கைக் களையவேண்டுமென்று இந்த ஸ்வாமியின் திருவுள்ளத்தில் பட்டது. கோடிக்கணக்கான ஜீவராசிகள் உஜ்ஜீவிக்கும் வழியறியாது, சிலர் ப்ரம விப்ரலம்பமூலமான கட்டுரைகளுக்குட்பட்டும், வேறுசிலர் கேவலம் இந்திரியசுகங்களில் மோஹமுள்ளவர்களாய் அந்தகாரத்தில் மூழ்கியிருந்ததும் ஸ்வாமியின் திருவுள்ளத்தை வாட்டிற்று. ஆகவே ஸ்வாமி பால்யதசையிலிருந்தவராயினும் ‘[illegible]’ என்றபடி பிறர் துக்கங்களைக்கண்டு இவர் மிகவும் துக்கிதராய் சேதனர்களின் துக்கங்களைப் போக்கடிக்கவேண்டி "உள்ளமுறைசெயல் உள்ளவிம்மூன்றையும் உள்ளிக்கெடுத்திறை யுள்ளிலொடுங்கே" என்றபடி சரண்யதம்பதிகளை ஆச்ரயித்து உஜ்ஜீவிக்குமாறு செய்யவேண்டுமென்ற ஒரு எண்ணம் ஸ்வாமியின் திருவுள்ளத்தில் குடிகொண்டது. இப்படி ஸ்வாமி தமதிளம்பிராயத்திலேயே ஸ்வார்த்த பரமாகவோ லௌகிகபோகங்களிலோ பிரவிருத்தியின்றி இஹத்தில் லோகோஜ்ஜீவனத்தையே பெரிய புருஷார்த்தமாகக் கருதியிருக்குங்கால் ‘[illegible]’ என்றும் ‘சிங்கவேழ்குன்றமே’ என்றும் ‘செங்கணாளியிட்டிறைஞ்சும் சிங்கவேழ் குன்றுடையான்’ என்றும் மஹாபிரஸித்த வைபவத்தையுடையவரும் ஸ்ரீமதஹோபிலத்தில் நித்யஸாந்நிதிகருமான ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்மன் லோகோஜ்ஜீவனார்த்தம் தாமே ஜனபதக்கிராமங்கள்தோறும் எழுந்தருளத்திருவுள்ளம்பற்றி, தம்மை சேத

னர்கள் ஆராதிக்கப் புருஷகாரமாக ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸாசாரியரை நியமித்தருளலா மென்று ஸங்கல்பித்துக் கொண்டவாறே, ஒரு நாளிரவு ஸ்ரீநிவாஸாசாரியருடைய ஸ்வப்னத்தில் ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்மன் ஸேவை ஸாதித்து லோகோஜ்ஜீவன வியாபாரத்தில் தமக்குப் புருஷகாரமாகவிருக்கக்கூடியவர் அவரேயென்றும், ஆகையால் நம்மை அவர் வந்து திருவடித்தொழுது ஆராதிக்க முன்வர வேண்டுமென்றும், அவருக்குத்தாம் துரியாச்ரமம் தந்தருளுவதாகவும், அவருக்குநியமித்தருளி அந்தர்த்தானமாக ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸா சாரியரும் 'யதேந்த்ரவஸி'' என்று பகவந்நியமனத்தைப்பெற்று க்ருதார்த்தரானேனென்று உள்ளம் பூரித்து, விடிந்தவாறே தம்மாசார்யர் முதலானோரிடம் விஷயத்தை விஜ்ஞாபித்தார். அவர்களும் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் நியமனப்படி நடந்துகொள்ளுமென்று ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸா சாரியருக்கு நியமிக்க அந்த ஸ்வாமியும் ஆசார்ய நியமனம் பெற்றுக்கொண்டு பலபரிஜனங்களுடன் ஸ்ரீமதஹோபிலத்தை நோக்கி யாத்திரையானார். அங்குசென்று பவநாசினியில் நீராட்டம் செய்தருளி, அந்த ஸ்தலத்திலுள்ளோரிடம் பகவந்நியமனத்தைத் தெரிவித்து தேஜிஷ்டராய் விளங்காநிற்க "அஹோபிலே ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹ: ப்ரத்யக்ஷ ஸந்யாஸீ யோகிரூபேண..." என்கிறபடியே ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்மன் ஒரு யதிரூபியாய் எழுந்தருளி ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸா சாரியருக்கு 20-வது திருநக்ஷத்திரமான பகுதான்ய வருஷம் புரட்டாசி மாதம் சுக்லபஞ்சமியில் உதயகாலத்தில் பிரேஷ மந்திரத்தை உபதேசித்தருளி ஸந்யாஸாச்ரமத்தையும் யதாக்கிரமமாய்ப் பண்ணிவைத்து தம்முடைய ஸன்னிதியில் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய த்ரிதண்ட காஷாயங்களையும் இவருக்குப் பிரஸாதித்தருளி ஸ்ரீசடகோப ஜீயரென்று தாஸ்யநாமமும் பிரஸாதித்து தமது திருக்கைகளிலிருந்த திருவாழி திருச்சங்குகளையும் ஆச்ரயிஷ்யமான சிஷ்யவிசேஷ ஸம்ஸ்காரார்த்தமாகப் பிரஸாதித்து, தம்மை ஆராதித்துக்கொண்டு பிரதிக்கிராமம்தோறும் ஸஞ்சரித்து ஆச்ரித ஜனங்களுக்கு திருவிலச்சினை, மந்திர மந்திரார்த்தப் பிரதிபாதனம், பரந்யாஸம், முதலான உஜ்ஜீவன வியாபாரங்களைச்செய்து வருமாறு நியமித்துவிட்டு அந்தர்தானமானார்.

ஸ்ரீசடகோபஜீயரும் அதன்பேரில் பவநாசினியில் நித்ய கர்மாநுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு "ஜ்வாலாஹோபில மாலோல க்ரோட காரஞ்ச பார்கவா: | யோகாநந்த க்ஷத்ரவட பாவநா நவமூர்த்தய: ||" என்று பிரஸித்தமான ஸ்ரீமதஹோபில ந்ருஸிம்ம மூர்த்திகளையெல்லாம் ஓரே ஆஸ்தானத்திலெழுந்தருளப்பண்ணி, விசேஷ ஆராதனம் செய்தருள, ஆராதன ஸமயத்தில் அம்மூர்த்திகளில் ஒருவரும், மாத்ராங்குலாஷ்டக பரிமிதராய், வாமாங்கத்தில் பெரியபிராட்டியாராலே அலங்க்ருதராய்

ததாலிங்கன வியாப்ருத வாமபாஹுகராய், அபயமுத்ராஞ்சித தக்ஷிணபாஹுகமலராய், சங்கசக்ராதிலாஞ்சித அபரஹஸ்த கிஸலயராய், பாதுகாலங்க்ருத சரணயுகளராய், திருவடிகளை வருடாநின்ற பெரிய திருவடியையுடையவராய், சத்ரீபூதபணாமண்டலரான திருவனந்தாழ்வானாலே அலங்க்ருதருமான ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்மன் ஸ்ரீசடகோபஜீயரிடம் விசேஷ கடாக்ஷத்தைச்செய்தருள, ஸ்வாமியும் அந்த ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்மனை தனியே அங்கிருந்த ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் ஸன்னிதியில் எழுந்தருளப்பண்ணி அவரை ஆராதிக்கத்தொடங்கலானார். அன்றே இப்பொழுது இப்பரதகண்டத்தில் அஸாதாரணமான ஆசார்யஸ்தானமாகவும், பிரபல மடமாகவும், விளங்கிவரும் ஸ்ரீ அஹோபிலமடம் ஸ்தாபிதமாயிற்று. அஹோபிலம் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்மனை முக்கியமாகக்கொண்டு இந்தமடம் ஏற்படுத்தப்பட்டதால் இன்னும் இந்தமடம் ஸ்ரீஅஹோபிலமடமென வழங்கப்பெற்று வருகிறது. ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்மனுடைய திவ்யாஜ்ஞையால் அன்றுமுதல் இந்தமடம் மேன்மேலும் அபிவிருத்தியடைந்து இந்த ஆஸ்தானத்தைப் பல மஹான்கள் பரிபாலித்துவந்து ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதாயத்தைத் தழைக்கச்செய்திருக்கின்றனர்.

ஸ்ரீசடகோபஜீயர் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்மனை ஆராதிக்கத்தொடங்கியது முதல் ஸ்ரீ அஹோபில திவ்யதேசத்தெம்பெருமான்கள் ஸன்னிதி அதிகாரம் ஜீயரிடம் ஒப்புவிக்கப்பட்டு அந்த ஸந்நிதி அன்றுமுதல் ஸ்ரீ அஹோபிலமடத்திற்கு சொந்தமாயிற்று. ஸ்வாமிக்கு பூர்வாச்ரமத்தில் ஸம்பிரதாயப் பிரவசனத்தைக்குறித்தும் லோகோத்தாரணத்தைக் குறித்தும் ஏற்பட்ட தோற்றங்களை அவர் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்மனுக்கு புருஷகாரமாகவிருந்தே நிறைவேற்றிவைக்க இப்பொழுது ஸந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது. ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்மன் திவ்யாஜ்ஞைப்படி இனிப்பிரதி நகரம் கிராமம்தோறும் எம்பெருமானை எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு போய் ஆச்ரித ஜனங்களுக்கு திருவிலச்சினை, மந்திர மந்திரார்த்தப் பிரதிபாதனம், பரந்யாஸம், முதலிய உஜ்ஜீவன வியாபாரங்களைச் செய்யுமாறு ஸ்வாமி புறப்பட்டார். ஸ்வாமியின் தேஜோமஹிமையும், அநுஷ்டான வைலக்ஷண்யமும், விசேஷஜ்ஞானமும், எங்கும் பரவலாயிற்று. அக்காலத்தில் தக்ஷிண தேசத்தில் பிரதானமாகவும், விந்தியபர்வதம் முதல் கன்யாகுமரி வரை பரவியதாகவும், விஜயநகரத்தைத் தலைநகராகக்கொண்டதுமான விஜயநகரம் ஸமஸ்தானத்தின் அதிபதியானவன் ஸ்வாமியின் ஜ்ஞானாதிசயங்களைக்கேட்டு அவரையும் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்மனையும் ஆசிரயித்தே மோக்ஷோபாயத்தைப்பெறவேண்டுமென்று தீர்மானித்துக்கொண்டு ஸ்வாமியைத் தம் தலைநகருக்கு எழுந்தருளப்பண்ணி சிங்கவேழ் குன்றுடையானை வெகு காலம் ஆராதித்துவந்தான். ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்மனுக்கு விசேஷமாக சந்ர

சாமராதிபரிஜன பரிச்சதங்கள் அளிக்கப்பட்டன. ஸ்வாமியும் தென்னாட்டிற்கு ராஜகுருவாக விளங்கலானார்.

இந்த விஜயநகரம் ஸிம்ஹாஸனத்தில் சிலகாலத்திற்குப்பின் ஆண்டுவந்த சக்கிரவர்த்தியான கிருஷ்ணதேவராயர் (1509-1530 கி. பி.) 'ஆமுக்தமால்யதா' என்றும் 'விஷ்ணுசித்தீயம்' என்றும் பிரஸித்திபெற்ற ஒரு காவ்யத்தை தெலுங்குபாஷையில் இயற்றியிருக்கிறார். அதில் 6-வது ஆச்வாஸத்தில் கைசிகபுராணம் எடுத்துக்கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆங்கு சோமசர்மா பிரம்மரக்ஷஸ் நீங்கி ஸித்தனானபொழுது, ஜ்ஞானதிருஷ்டியால் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்தத்தின் பவிஷ்யத்விருத்தாந்தத்தை அவன் எடுத்துக்கூறுவதாக சில வாக்கியங்கள் காணப்படுகின்றன. அவ்விடத்தில் ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர், ஸ்ரீமந்நிகமாந்த தேசிகன், ஸ்ரீமதாதிவண்சடகோப மஹாதேசிகன், ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள் ஆகிய ஸ்வாமிகளைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் ஸ்ரீமதாதிவண்சடகோப மஹாதேசிகனைப்பற்றி விசேஷமான புகழ்ச்சி உரைகள் காணப்படுகின்றன. அவை பின்வருமாறு,—

ఆముక్తమాల్యద - ఆశ్వాసము. 6.

" అతండ యిటమీఁద యాదవగిరి కెంకణంబు పాషండ సంకులంబుగావచ్చినఁ దచ్ఛ్రుతికి శఠకోపసమాఖ్య సంభవించి నీరంధ్రవాదంబున సంధ్రాదివిషయ విద్వజ్జనంబుల సధోక్షజవిషయ వాదభిక్షు వేఁడి దిగ్విజయంబు నేసి గరుడనుధర గుహాకుంత నృకంఠీరవంబు కుహానాభ్రి పండిమై బ్రుసీకుసుంభాంబరాంభఃకుండిక లాసంగ సంగీకృతాంతిమాశ్రముఁడై ఫణిప కణభుగక్షపాద బాదరాయణ కపిల జైమిని శాసనంబులు పరమహంసన మహీసురులు మున్నుగా నెంతేవాసి నంతేవాసులను దెలివి పఱుపం బరమహంసానుష్ఠాన పరకాష్ఠయై పదయుగ ప్రపన్న భువన ప్రపంచ పంచజన హృదయభవనంబులం బద్మాపద్మాక్షులు పల్లేర్లు దుడిచి పాడె కృ భక్తిబోధించి భూతలంబుఁ బావనంబు నేయంగలవాఁడు.

இதன் தமிழ்மொழிபெயர்ப்பாவது:-திருநாராயணபுரத்துக்கு ஸமீபத்தில் பாஷண்டிகள் அதிகரிக்கப் போகிறார்கள். அவர்களை நிரஸனம்செய்வதற்காக சடகோபர் என்று ஒருமஹான் அவதரிக்கப்போகிறார். அவர் ஆந்திரதேசம் முதலான எல்லாதேசங்களிலும் ஸஞ்சரித்து ஆங்காங்கு வித்வஜ்ஜனங்களுடன் வாதம்செய்து இதர மதத்தினரை ஜயித்து திக்விஜயம் செய்யப்போகிறார். கருடாத்ரியில் (ஸ்ரீஅஹோபிலகுகையில்)எழுந்தருளியிருக்கும்ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்மன் மாயாஸன்னியாஸியாய் அவருக்குத் திரிதண்ட காஷாய கமண்டலுகளைப் பிரஸாதித்து ஸன்னியாஸ ஆசிரமத்தை அளிக்கப்போகிறார். பதஞ்சலி, கணாத, கௌதம, வியாஸ, கபில, ஜைமினி, முதலானோரால் பிரணீதங்களான ஸமஸ்த சாஸ்திரங்களையும் தண்டத்திலிருந்

கும் மாஹாநவமிகர்கள் முதல்கொண்டு உலகிலுள்ள எல்லா சிஷ்யர்களுக்கும் உபதேசித்து அவர்களை அவற்றில் அதிகாரிகளாக்கப்போகிறார். அவர் பரமஹம்ஸானுஷ்டான பராகாஷ்டையுள்ளவராய் தம் பாதார விந்தங்களில் ஆசிரயிக்கும் மஹாஜனங்களின் ஹிருதயத்தில் பெருமாளும் பிராட்டியும் நித்யவாஸஞ் செய்யுமாறு பக்தியைப்போதித்து பூமிமுழுமையும் பாவனமாக்கப் போகிறார்."

[கிஷ்ணதேவராய ரென்ற இந்த சக்கிரவர்த்தி அஹோபிலமட ஆஸ்தானத்தில் ஐந்தாவதுபட்டத்தில் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீசடகோப ஸ்வாமியென்னும் அழகியசிங்கரின் சிஷ்யன். இந்த ராஜாவின் ஆஸ்தானவித்வானும் அஷ்டதிக்கஜங்கள் என்று பிரஸித்திபெற்றவர்களுள் பிரமுகருமான 'அல்லஸானி பெத்தன' என்பவர் 'மனுசரித்திரம்' என்னும் தன் கிரந்தத்தில் இந்தஸ்வாமியையும் ரொம்ப புகழ்ந்திருக்கிறார். இதே கவியின் மற்றொரு நூலான, 'ஹரிகதாஸார தத்தை' இந்தஸ்வாமிக்கே அங்கிதம் செய்திருக்கிறார். ராஜா கவிக்கு ஸம்மானமாகக் கொடுத்த கோகடம் என்னும் அக்கிரஹாரத்துக்கு சடகோபபுரம் என்று பெயரிட்டிருக்கிறார்.]

விஜயநகரம் ஸம்ஸ்தானத்திற்கு ஸ்ரீலக்ஷ்மீ நரஸிம்மன் குலதெய்வமாக இன்னும் விளங்கிவருகிறார். இவ்விதம் ஸ்வாமி தக்ஷிணதேசத்தின் உத்திரபாகத்தில் அரசன்முதல் ஸாமான்யன் வரையில்எல்லோரையும் பரமகிருபையால்ஸத்ஸம்பிரதாயமான ஸ்ரீராமானுஜஸித்தாந்தத்தில்சேர்த்து அவர்கள் உஜ்ஜீவிக்கும்வழியைக் காண்பித்துப்பின்புபுருஷோத்தமம்கர்நாடகதேசம்முதலியவற்றில் ஸஞ்சாரம்செய்து அங்கிருந்த மஹாஜனங்களையும் நல்வழிப்படுத்தி அங்கிருந்து தென்திசையைக்குறித்து எழுந்தருளினார். இடையேயிருந்த பல திவ்யதேசத்தெம்பெருமான்களையும் ஸேவித்துக்கொண்டு ஆழ்வார்திருநகரியெழுந்தருள அங்கு ஆழ்வாரைக்காணாது வருந்தினார். அங்கு அரசுபுரிந்த ஒரு சிற்றரசன் அன்னியமதத்தினனாதலின் ஆழ்வார் தேவஸ்தானம் முதலியவற்றை ஆக்ரமித்துக்கொள்ளவே அங்கிருந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஆழ்வாரையாவது பாதுகாக்கவேணுமென்ற சிரத்தையால், ஆழ்வாரை அந்த சிற்றரசனின் ராஜ்யத்திற்குப் புறமாக பலவிடங்களில் எழுந்தருளப்பண்ணியிருந்து அவ்விடங்களிலும் பயம் நேர, கடைசியாக மைசூருக்கு ஸமீபத்திலுள்ள திருக்கணாம்பியென்னும் ஊருக்கு எடுத்துச்சென்றிருந்தனர். ஸ்ரீசடகோபஜீயரும் இவ்விருத்தாந்தத்தைக்கேட்டு ஸம்பிரதாயத்துக்கும் ஆழ்வாருக்கும் ஏற்பட்ட ஒரு துர்த்தசையைப்பார்த்து அதிதுக்கிதராய் மீண்டும் ஆழ்வாரை முன்போல் ஸ்தாபித்து, ஸம்பிரதாய

த்தை அங்கு வளரச்செய்ய முயற்சியெடுத்துக்கொள்வதென நிச்சயித்தார். அதற்காக இரண்டு உபாயங்களை ஸ்வாமி அனுஷ்டித்தார். அதில் முதலாவது,— ஸ்ரீராமானுஜ ஸித்தாந்தத்தின் மேன்மையை அன்யமதத்தினரான அந்த அரசனுக்கு எடுத்துரைத்து பரதத்வ நிர்ணயத்தை அவனுக்குப்போதித்து அவனைத் தம்வழிப்படுத்துவதென்றும், இரண்டாவதாக இவன் அவ்விதம் ஒழுங்குபடாவிட்டால் பெரிய ராஜாங்கமாகிய விஜயநகரம் ஸமஸ்தானம் மூலமாக அவனைக் கீழ்படுமாறு செய்வதென்றும் நிச்சயித்தார். ஸ்வாமியின் உபாயமும் பலித்தது. அந்த சிற்றரசனும் ஸ்ரீஸ்வாமியிடம் சிஷ்யனாகி திருவிலச்சினை மந்திர மந்திரார்த்தங்களைப்பெற்று ஸ்ரீவிசிஷ்டாத்வைத ஸம்பிரதாயத்தில் அதிகவிசுவாசமுள்ளவனானான். ஸ்ரீஜீயரும் பிறகு ஆழ்வாரெழுந்தருளியிருந்த இடம்சென்று அங்கிருந்து ஆழ்வாரை ஆழ்வார் திருநகரிக்கு மீண்டும் எழுந்தருளப்பண்ணி அந்த அரசன் மூலமாகவே திருப்பிரதிஷ்டையும் செய்து உத்ஸவாதிகளை நடத்தி அங்கே ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் ஸ்ரீமந்நிகமாந்த மஹாதேசிகன் ஆகிய ஆசார்யர்களைத் திருப்பிரதிஷ்டை செய்தார். அவ்வரசனும் கோயில் திருப்பணிமுடிந்த பின்னர் மேலமண்டபத்தின் வடபுறத்தில் இதன் ஜ்ஞாபகார்த்தமாக ஸ்ரீஜீயரின் பிரதிமையையும் கல்பித்தான். இதை இன்னும் நாம் பார்த்துவருகிறோம். இவ்விதம் ஜீயர் ஆழ்வார்முதலிய ஆசார்யர்களைப் பிரதிஷ்டைசெய்து ஸித்தாந்தத்தையும் பரவச்செய்ததின் பயனாக ஆழ்வார் ஸன்னிதியில் ஸ்வாமிக்கு விசேஷமரியாதைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. அந்த திவ்யதேசத்தில் நித்யவாஸம்பண்ணும் ஆதிப்பிரான் விஷயமாயும் ஆழ்வார் ஆசார்யர்கள் விஷயமாயும் ஸ்வாமிபட்ட விலக்ஷணமான பரிசிரமத்திற்காக அவருக்குஆதிவண்சடகோபஜீயரென்னும் திருநாமம் ஏற்பட்டது. ஆழ்வார் தம் கிருபையான ஹம்ஸமுத்திரையை ஸ்ரீஜீயரிடம் அளிக்கப்பட்டது. அம்முத்திரையையே இன்னும் ஸ்ரீமடத்து முத்திரையாக உபயோகித்துவருகின்றனர். மேலும் திரவுகோல், குச்சிக்கோல் முதலிய ஸமஸ்ததேவஸ்தான பாரிவிருத்தியமும் இந்த ஸ்வாமியிடம் ஒப்புவிக்கப்பட்டது.முதல் தீர்த்தம், அக்கிரஸ்தானம் முதலிய மரியாதைகளும் அளிக்கப்பட்டன. மரியாதைகள் இன்றும்ஸ்ரீ அஹோபிலமட ஆஸ்தானத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர்களால் அனுபவிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இந்தஸ்வாமி காலம்முதற் கொண்டு இன்றுவரையில் ஸ்ரீ அஹோபிலமட ஆஸ்தானத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் ஸமஸ்த ஸ்வாமிகளும் வைதிக லௌகிக வியவஹாரங்கள் எல்லாவற்றிலும் “ஸ்ரீ[illegible]ஸ்ரீ:” என்றேதிருவெழுத்து சாற்றிவருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஸ்ரீ ஸ்வாமியும் இவ்விதம் அங்கு இதரர்களுக்கு அஸாத்யமான இக்காரியங்களைச் செய்துகொண்டு உத்தரதேசம் புறப்பட்டு திருவரங்கம் எழுந்தருளி பெரிய பெருமாளை மங்களாசாஸனம் செய்துகொண்டு, பெரிய பெருமாள் ஸன்னிதியின் ஸப்தப்ராகாரங்களையும் த்ருடப்படுத்தியும், கீழ த்வாரத்தில் ஒருகோபுரம் கட்டுவித்தும்; அக்கோபுரத் துவாரத்தில் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்மனுடைய பிரதிமையை ஏற்படுத்தியும், தசாவதார ஸன்னிதியைக்கட்டியும், அதிலே திருமங்கைமன்னனை ஸ்தாபித்தும், ஸ்ரீதேசிகனுக்கு ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் ஸன்னிதியின் முன்பே தனிக்கோவில்கட்டியும், அதில் ஸ்ரீதேசிகனைத் திருப்பிரதிஷ்டைசெய்தும், அவருக்கு ஸர்வாராதனோபகரணங்களை அமைத்தும், அவருடைய நித்தியாராதனத்துக்காகபடித்தனங்களுண்டாக்கியும், இம்மாதிரியான அநேகவித கைங்கர்யங்களைச்செய்வித்து அவ்விடத்திலேயே உபயவேதாந்த ப்ரவசனம் செய்துகொண்டு அநேக ஸம்வத்ஸரம் எழுந்தருளியிருந்தார். பிறகு திருக்குடந்தை முதலிய திவ்யதேசத்தெம்பெருமான்களையும் மங்களாசாஸனம் செய்துகொண்டு பெருமாள்கோவிலுக்கு எழுந்தருளி, அங்கு அத்திகிரிப் பேரருளாளன் ஸன்னிதியில் தேசிகனையும் பிரதிஷ்டைசெய்து அங்கு நூற்றுக்கால் மண்டபமொன்றையும் கட்டுவித்தார். ஸ்வாமி இந்த கைங்கரியங்களைச் செய்ததின் அடையாளமாக அம்மண்டபத்தில் இரண்டு ஸ்தம்பங்களில் எதிரெதிராக லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்மனையும் ஸ்ரீமதாதிவண்சடகோப ஜீயரையும் எழுந்தருளப் பண்ணியிருக்கின்றனர். பிறகு அங்கிருந்து ஸ்வாமி திருமலையெழுந்தருளி அங்கு திருவேங்கடமுடையானை மங்களாசாஸனம்செய்து ஜனங்கள் பெருமாளை ஸேவிக்கச்செல்லுகையில் அவர்களுக்கு ஏற்படும் கஷ்டத்தையுணர்ந்து மலையேறுவதற்கு ஸௌகரியமாயிருக்கும்படி ஸோபானத்தையும் ஏற்படுத்தினார். பிறகு சோளஸிம்மபுரம், திருநாராயணபுரம் முதலிய எல்லா திவ்யதேசங்களுக்கும் சென்று ஆங்காங்கு சத்ருநிரஸனம் செய்து ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்தை நன்றாய் ஸ்தாபித்தார். இதற்குள் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்மனுடைய நித்தியாராதன ததீயாராதன காலக்ஷேபாதிகளுக்காக ஆங்காங்குள்ள சிஷ்யபரிஜனங்கள் மான்யங்களை ஏற்படுத்த அவற்றைப் பரிபாலிப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை ஸ்வாமி மிகவும் விமர்சையாகச் செய்வித்தார்.

இவ்விதம் தமிழ், ஆந்திர, கர்னாடக, மலையாளம் பிரதேசங்களாகிய தென்னாடெங்கும் ஸ்வாமி ஸஞ்சரித்து ஆங்காங்கு பல்லாயிரக்கணக்கான

சிஷ்யர்களால் ஆசிரயிக்கப்பட்டு ஸ்ரீபாஷ்யகாரரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட 74 ஸிம்மாஸனுதிபதிகளுக்கும் அத்யக்ஷராய் நமது ஸம்ப்ரதாயத்தில் "ஸகலதந்த்ரம் ஜமதஃ ஸ்வதந்த்ரம்" என்று ஏகசத்ராதிபதியாய் விளங்கினுர். இவ்விஷயம்.

" ஸ்ரீராமாநுஜ ஸம்ப்ரதாய பதவீ ஸாம்ராஜ்ய ஸம்ஸ்தா-
ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஹர்ம்யதாம் ப்ரணஸ்ருதாம் ஸிம்ஹாஸந ஸ்தாயிநாம் ।
அத்யக்ஷத்வ மீயிவாம் ஸ மதந்தாஹும் ஸ்ரீஸஹஸ்ரஸிம்ஹாஜ்ஞயா
ப்ராம்சம் வந்தேங்கோவ ஸம்யமிநா யளமொயஸீஹரி ॥ "

என்று ஸ்வாமிக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் பிருது சுலோகத்தால் விளங்குகிறது. மேலும் தெற்கில் ஆழ்வார் திருநகரி முதலாகவும், வடக்கே சிங்கவேழ்குன்றம் முதலாகவும், ஸமஸ்த திவ்ய தேசத்தெம்பெருமான்கள் ஸன்னிதியிலும் முதல்மரியாதைகளையும் பெற்றுர். அவர்சென்றவிடமெல்லாம் ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிஹ்மன் ஸன்னிதியையும், அக்காலத்து ஆழ்வார் எழுந்தருளி யில்லாதஇடங்களில் ஆழ்வார் ஸன்னிதியையும் மற்றும்ஸ்ரீதேசிகன்ஸன்னிதியையும் ஸ்தாபித்து, அதன்மூலமாக நம்மாசார்யர்களை சிஷ்யஜனங்கள் ப்ரத்யக்ஷீகரித்து உஜ்ஜீவிக்கும்படியான பரமோபகாரத்தைச் செய்தருளினுர். இதற்குக்கைம்மாருக ஆங்காங்கு அவர் பரம்பரையில்வந்து கொண்டிருக்கும் ஆசார்யர்களுக்கும் இந்த ஸ்தலங்களில் இன்னும் அஸாதாரணமாக மரியாதைகள் செய்யப்பட்டு வருவதை நாம் பார்த்து வருகிறோம்.

இவ்விதம் எக்காரியத்திற்காக இந்த லீலாவிபூதியில் அவதரித்தாரோ அக்காரியத்தை ஸ்வாமி நன்கு நிறைவேற்றிவிட்டு தனக்குப்பின்னர் ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்மன் ஆராதனத்திற்காகவும், சேதனர்களின் உஜ்ஜீவன வியாபாரத்தை நடத்துவதற்காகவும் தமது முக்கிய சிஷ்யர்களில் அக்ரேஸரான திருமலை நம்பாக்கம் கிருஷ்ணமாசார்யர் என்னும் ஸ்வாமிக்குத் துரியாச்ரமம் அளித்து, அவரை இந்த ஆஸ்தானத்தை நிர்வஹித்து வருமாறு நியமித்தருளி கலி 4560ம் வருஷத்தில் பஹுதான்யவருஷம், சித்திரை மாதம், கிருஷ்ண ஏகாதசியில் தம் அவதாரக்ஷேத்திரமான திருநாராயணபுரத்திலேயே இந்த லீலாவிபூதியைவிட்டு, நித்திய விபூதியை அலங்கரித்தார். ஸ்வாமியின் பிருந்தாவனம் திருநாராயணபுரத்தில் கல்யாணி புஷ்கரணீ தீரத்தில் செல்வப்பிள்ளை ஸன்னிதிக்குச் செல்லும் வழியில் அமையப்பெற்றிருக்கிறது. இந்த பிருந்தாவனத்திற்கு செல்வப்பிள்ளை ப்ரதி ஸம்வத்ஸரம் ஆறுதினம் எழுந்தருளி அர்ச்சாரூபமாக ஆங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்வாமிக்கு, ஆழ்வாருக்கு இருந்தவிடத்தில் திவ்யதேச

தெம்பெருமான்கள் ஸேவை ஸாதித்ததுபோல் இன்றும் ஸேவை ஸாதித்துவருகிறுர். ஸ்வாமிக்கும் விசேஷமான மரியாதைகள் நடந்துவருகின்றன. திருவரங்கம், திருமலை, பெருமாள்கோயில், திருவள்ளூர், திருக்குடந்தை, திருவல்லிக்கேணி, ஆழ்வார்திருநகரி, ராஜமன்னுர்கோவில், மதுராந்தகம், தேரிழந்தூர் முதலான தென்னுட்டின் பலபாகங்களிலுமுள்ள திவ்யதேசங்களில் ஸ்வாமி அர்ச்சையாக வெழுந்தருளியிருந்து சிஷ்யகோடிகளுக்கு ஸேவை ஸாதித்து வருகிறுர். ப்ரதிவருஷம் புரட்டாசிக் கேட்டையில் விசேஷ உத்ஸவங்களும் கண்டருளுகிறுர்.

தனக்கென வாழாபிறர்க்குரியாரென்று மிகத்தூய்மை வாழ்க்கை நிகழ்த்திய இவ்வவதார புருஷனிடம் ஆசிரயித்தவர்களில் மிகப்பிரதானமாக விருப்பவர்களைப்பற்றி இங்கு குறிப்பிடுவது அவசியமாகிறது. ஸ்வாமிக்குப்பின் இந்த ஆஸ்தானத்தை அலங்கரித்த திருமலை நம்பாக்கம் ஸ்ரீமந்நாராயணஸ்வாமியையும், வைதிக ஸார்வபௌமரென்று ஸ்வாமியினுலேயே அனுக்ரஹிக்கப்பட்டவரான மணல்பாக்கம் தோழப்பரையும்முக்கியர்களாகக் கூறலாம். இவ்விருவரும் ஸ்வாமியிடம் ஸ்ரீபாஷ்யம், ரஹஸ்யத்ரயஸாரம், பகவத்விஷயம் முதலிய கிரந்தங்களிலடங்கியுள்ள சாஸ்திரார்த்தங்களை நன்ருய் அதிகரித்து மஹாமேதாவிகளாகவிருந்தனர். மற்றும் இவர்களுக்கு ஸ்வாமியினிடத்தே ஸமஸ்தமான அன்வயமுமேற்பட்டது, இப்படி ஸ்ரீமதாதிவண்சடகோப யதீந்த்ரமஹாதேசிகன் திருவடிகளையே ஆசிரயித்து அவருடைய உபதேசித்திலிருந்தே மேற்கூறிய ஸ்ரீமந்நாராயணஸ்வாமி, தோழப்பர் முதலானோர் மஹாமேதாவிகளாகவும் ஸத்ஸம்ப்ரதாய ப்ரவர்த்தகர்களாகவும், பகவத் ராமாநுஜஸித்தாந்த ஸ்தாபகர்களாகவும், அனைத்துலகும் புகழபெற்றதிலிருந்து இவர்களுக்கு ஆசாரியரான ஸ்வாமியின் தெள்ளறிவுப் பெருக்கும், பிறரை அறிவுடையோர்களாகச்செய்யும் தனித்தகவும், வெளியாவது மந்தமதியினருக்கும் கூட எளிதில் புலனுகும். ஆங்காங்கு ஸஞ்சாரம்செய்து ஸித்தாந்தப் பிரவசனம் செய்வதிலும் வாதங்களில்வென்று சத்ருநிரஸனம் செய்வதிலும் எம்பெருமான் ஆழ்வார் ஆசார்யர்கள் ஸன்னிதிகளைப் பிரதிஷ்டை செய்வதிலும் ஸம்பிரதாய க்ரந்தங்களை சிஷ்யர்களுக்கு காலக்ஷேபம் ஸாதிப்பதிலும் தமது காலமனைத்தையும் ஸ்வாமி செலவிட்டு வந்தமையால் தாமே பூர்வாசாரியர்கள் அனுக்கிரஹித்த கிரந்தங்களுக்கு மேற்கொண்டு புதிதாக கிரந்தங்களைசெய்ய ஸாவகாசமின்றி தமது பிரிய சிஷ்யர்களான ஸ்ரீமந்நாராயணஸ்வாமியையும், தோழப்பரையும், வேதாந்த விஷயமாகவும், தர்மசாஸ்திர விஷயமாகவும், முறையே கிரந்தங்களை இயற்றுமாறு ஸ்வாமி நியமித்தார். அவர்களும் அந்நியமனத்தை சிரஸாவஹித்து பல கிரந்தங்களை இயற்ற ஸ்வாமியும் அவைதனைக் கடாக்ஷித்து, தம் கருத்திற்கிணங்கி அவையிருக்கக்கண்டு, தமது

சிஷ்யவர்க்கங்கள் அவற்றை ஏற்று நடக்குமாறு நியமித்தருளினர். ஸ்ரீமந் நாராயணஸ்வாமி வேதாந்தபரமாக 60 கிரந்தங்களைச் செய்தாரென்பது ‘ஷஷ்டி ப்ரபந்த நிர்மாதா’ என்று அவருக்கு அளிக்கப்பட்ட பட்டத்திலிருந்து தெரிகிறது. ந்யாஸதசகம், ந்யாஸதிலகம், ந்யாஸவிம்சதி இவற்றிற்கு வ்யாக்யானம், ஸந்தியாவந்தன பாஷ்யம், புருஷார்த்த ஸுதாநிதி, தத்வத்ரயம், ரஹஸ்யத்ரயம், ரஹஸ்யத்ரயஜீவாது, ஆளவந்தார் ஸ்தோத்ரவ்யாக்யானம் பிரபஞ்சஸார ஸங்கிரஹம், திருவாராதன க்ரமம், முதலியவற்றை அவர் இயற்றிய கிரந்தங்களில் முக்கியமாகக்கூறலாம். தோழப்பர் ஸாதித்தகிரந்தங்களாவன,— கிருஹ்ய ரத்னம், கண்டபூஷணம், ஸ்ம்ருதி ரத்னாகரம், பித்ருமேதஸாரம், அதன் வ்யாக்யானமான ஸுதீவிலோசனம், தசநிர்ணயம், ஆசௌச சதகம், இதன் வ்யாக்யானம், ஆகிய எட்டு. இந்த ஸ்வாமி செய்தருளிய கிரந்தங்கள் ஸ்ரீமதாதிவண்சடகோப மஹாதேசிகன் நியமனத்தையனுஸரித்து இன்றுவரையில் பெரும்பாலான ஸாத்வீக ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களால் அனுஷ்டிக்கப்பட்டுவருகிறது. ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு தோழப்பர் ஒருவரே பிரதான தர்மசாஸ்திர நிர்ணேதாவாக இருந்துவருகிறார். இவருடைய தர்ம சாஸ்திரங்கள் பாஞ்சராத்திராகமத்தை முற்றிலும் அனுஸரித்தவை. இவ்விதம் தமது ஜ்ஞானம் ஸ்திரமாக உலகத்திற்கு உபயோகமாக விருக்குமாறு ஸ்ரீமதாதிவண் சடகோப ஸ்வாமி தம்மால் பிரசித்தர்களான இவ்விரு சிஷ்யர்களைக் கொண்டு இக்கிரந்தங்களைச் செய்வித்து ஸம்பிரதாயத்துக்குப் பரமோபகாரம் செய்ததுநமது பாக்கியமேயாகும். இவ்விரு பிரஸித்த சிஷ்யர்கள் தவிர, கடிகாசதம் அம்மாளின் புத்திரரான ஸ்ரீவரதவிஷ்ணுவாசாரியரும் தமது தந்தையின் நியமனத்தை யனுஸரித்து ஸ்ரீஆதிவண்சடகோப ஸ்வாமியிடமே சமஸ்தவேதாந்த சாஸ்திரங்களையும் காலக்ஷேபம் செய்து அவரை ஆச்ரயித்தார். ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களில் வடகலை ஸம்பிரதாயத்தினர் அனைவரும் ஸ்ரீமதாதிவண் சடகோப மஹாதேசிகனைப் பரமாசாரியராகக் கொண்டாடிவருகின்றனர். இந்த ஸமூஹத்தினரனைவருக்கும் இவர் மூலமாகவே கிரந்த சதுஷ்டயத்திற்கும் காலக்ஷேப பரம்பரை வந்திருக்கிறது. தவிர தென்னாசார்ய ஸம்பிரதாயத்தினருக்கு முக்கிய ஆசாரியராக விளங்கிவரும் ஸ்ரீமணவாள மாமுனிகள் இந்த ஸ்வாமியினிடம் பிரேஷமந்திரோபதேசம் பெற்று ஸந்நியாஸாசிரமமும் பெற்றுக்கொண்டாரென “யதீந்திரப் பிரவண பிரபாவம்” என்னும் நூலில் காணப்படும் கீழ்கண்ட வாக்கியங்களிலிருந்து தோற்றுகிறது:—

“அச்சமயத்தில் பெருமாள் ஸேவைக்கு விருத்தமான ஒரு ஆசௌச விசேஷத்தை தெற்கில் நின்றும் சிலர்வந்து விண்ணப்பம் செய்ய அதுகேட்டு தென்னரங்கன்கழல் சென்னிவைத்துத் தானதில் மன்னியிருக்கிற தமக்குத் தத்விச்லேஷம் அஸஹ்யமாய் அப்பொழுது சிந்தைசெய்து “[illegible]” என்கிறபடியே பகவதனுபவ விரோதிகளான பரிக்ரஹங்களெல்லாம் அத்யந்தம் பிரதிகூலமாகவே அறுதியிட்டு அப்போதே தனக்கு ஸப்பிரம்மசாரியான ஸ்ரீசடகோபஜீயர் பக்கல்சென்று அடியேனுக்கு திரிதண்ட காஷாயாதிகளை பிரசாதித்தருள வேணுமென்று விண்ணப்பம் செய்ய இவரும் இசைந்து ‘ஶமம் [illegible] | ஸங்கம் ஸர்வம் பரித்யஜ்ய [illegible] ||’ என்கிறபடியே ஸர்வஸங்க பூர்வகமாக ஸந்நியஸித்தருளி அனந்தரம் திரிதண்ட காஷாயாதிகளையும் அவர் திருக்கையாலே உகந்து பிரஸாதிக்க இவரும் தரித்தருளி உத்தமாசிரமப்பிராப்தி பண்ணி நிற்க அவ்வளவில் அவரும் இவருக்கு பிள்ளைத்திருநாமத்தை முன்னிட்டு ஸ்ரீசடகோபஜீயரென்று திவ்யதிருநாமம் பிரஸாதிக்கப்பெற்று..........”

ஆகவே இக்காலம் இந்நாட்டிலுள்ள ஸகல ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் ஸ்ரீமதாதிவண்சடகோப மஹாதேசிகனிடம் ஆசார்யாந்வயம் பெற்றிருக்கின்றனர். ஸ்வாமியின் காலத்தில் தற்காலம் நம் ஸமூஹத்தைக் குலைத்துவரும் கலாபேதமாவது அல்லது சில்லரை ஸம்பிரதாய வைஷம்யங்களாவது சிறிதுமின்றி எல்லா ஸ்ரீவைஷ்ணவப்பிரமுகர்களும் இந்த ஸ்வாமியினிடம் ஸாக்ஷாத்தாக ஆசிரயித்து அவரனுக்கிரஹத்துக்குப் பாத்திரமானார்கள். ஆதலால் ஸ்ரீமதாதிவண் சடகோப மஹாதேசிகன் பெருமை ஸமஸ்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களின் பெருமையென்னலாம். இவ்விதம் ஒருகுடையின் கீழ் வாழ்ந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவராகிய நாம் இடையே தோன்றிய வைஷம்யங்களைவிட்டு எல்லோரும் ராமானுஜீயாளென்ற வெண்ணம்பெற்று ஆத்மகுண பரிபூர்த்தி யடைந்து உண்மை ஸ்ரீவைஷ்ண ஸ்வரூபமுள்ள வர்களாவோமாக. அதற்கு இந்தப் பரமாசார்யன் அருள்புரிவாராக.

ஸ்வாமியின் தனியன்கள்.

“கேஶவார்ய க்ருபாபாத்ரம் தீஶாந்தி குணஸாகரம் |
ஸ்ரீஶடாரி யதீஶாநம் தேஶிகேந்த்ரம் அஹம் பஜே ||
ப்ரபத்யே நிரவத்யாநாம் நிஷத்யாம் குணஸம்பதாம் |
ஶரணம் பவபீதாநாம் ஶடகோப முனீஶ்வரம் ||

ஸ்ரீராமாநுஜ ஸித்தாந்த [illegible] பரம்பராம் |
ஆதிவண்ஶடகோபாக்ய யதீந்த்ர [illegible] |
ஸமாஶ்ரயே.

சே. லக்ஷ்மீநரஸிம்மாசாரியன்.

[குறிப்பு:—ஸ்ரீமதாதிவண் சடகோப யதீந்திர மகாதேசிகனுக்கு பகவத் கிரந்தகாலக்ஷேபம் ஸ்ரீகேசவாசாரியாரிடமும் மற்ற மூன்று சம்பிரதாயக் கிரந்தங்கள் கடிகாசதம் அம்மாளிடமென்றும் முன்னதாக இவ்வைபவத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கிரந்த சதுஷ்டய காலக்ஷேபமும் ஸ்வாமிக்கு கடிகாசதம் அம்மாளிடமே யென்று ஒரு சாரார் அபிப்பிராயப்பட்டு வருவதாகவும் தெரிகிறது. ஆனால் அடியேன் மேலேகண்டவாறு எழுதியது "[illegible]" என்ற ஸன்னிதி பகவத்விஷய தனியனையும், மேற்படி ஸன்னி ஆஸ்தானத்தை அலங்கரித்த அழகிய சிங்கர்கள் அவ்வப்பொழுது காலக்ஷேப காலங்களில் ஸாதித்ததாகக் கேள்விப்பட்டதையும் ஆதாரமாகக்கொண்டு என்பதை இங்கு விக்ஞாபித்துக் கொள்ளுகிறேன்].

[குறிப்பு:—இந்த வ்யாஸத்தில்கண்ட விஷயத்துக்கு பத்ராதிபர் எவ்வித ஸம்பந்தமாகவும் உத்தரவாதியல்ல].

ஸ்ரீமான். உ. வே. வேதாந்ததீபிகை பத்ராதிபருக்கு,—

அக்ஷயஹுப ஆனிமீ த்திய சஞ்சிகையில் 187 பக்கத்தில் ஓர் சந்தேகமென வரையப்பட்டிருக்கும் கடிதத்திற்கு சமாதானம்:—

இராவணாதியரை ஸம்ஹரிக்க அவதரித்த ஸ்ரீராமபிரானுக்கு மற்றைய தேவாம்சமான வானரர்களைப்போலே இந்திராம்சமான வாலியும் உபகரித்திருக்கிறான். எங்ஙனேயெனில்,—

1. வாலி சுக்ரீவனிடம் பகைக்கொண்டு அவனை ரிச்யமூகத்திற்குத் துரத்தியிராவிடில் எங்ஙனம் ராமசுக்ரீவஸக்யம் ஏற்பட்டிருக்கும்? அங்ஙனம் பகைமை கொள்ளவே ஸ்ரீராமபிரானுக்கு சுக்ரீவன் முதலாகிய வானரர்கள் தொண்டுசெய்தார்கள். இஃது வாலியினுடைய முக்ய உபகாரமாகும்.

2. இந்திரன் அகல்யாதி பரதார பராமர்ச தோஷதுஷ்டன். ஆதலால் வாலி அசல் இந்திராம்சம். செய்கையும் அவ்வகையே. சுக்ரீவன் பார்யையான ருமையைத் தனக்குப் பத்னியாகக் கொண்டதுமன்றி தன் தம்பியினிடத்தில் பொருமையுங்கொண்டுளான். இஃது ராமகோஷ்டிக்கும் ஒவ்வாதது. ஆதலால் வால்மீகியும்,

‘ந ராம: ஸாஹாய்யமேவ ஸக்ருத்ஸ்யாபேக்ஷதி’

என்று குறித்துளார். ஆதலால் அவனிடமிருந்து மற்றுமொருகால் வடிக்கட்டின ஸதம்சமான அங்கதனால் இந்திரன் ராமபிரானுக்கு உதவிபுரிந்துளான். எனவே வாலியும் உதவிபுரிந்தவனாகிறான். எங்ஙனேயெனில்,

‘புத்ரச்சைவ பித்ருண நாசகி’

என்கிற நியாயத்தைக்கொண்டு உபகாரம் ப்ரஸித்தம். பிதாவானவன் கடன்பட்ட பிறகு மரணமடைந்தால் அக்கடனை மகன் கொடுத்துவிட்டால் பிதா கொடுத்ததேயாகும். அப்படியே தகப்பன் பட்டதாகிய ஸ்ரீராமபிரான் தொண்டை நிறைவேற்றுவதற்குத் தன் மகனைக்கூவி மரணகாலத்தில் சில நியாயங்களை உபதேசித்து பிறகு சுக்ரீவனிடத்தில் தன் மகனை அவனிடம் ஒப்புவித்து உனக்குமுன் என்குழந்தையான அங்கதன் ராமகார்யத்திற்குச் செல்லுவான் என்பதை வால்மீகியானவர் கிஷ்கிந்தா காண்டம் 22 வர்க்கத்தில்,

‘ஸுகேஷு ஸுகயேச்சைவ யதாஹம் ப்லவகேச்வர ।
ஏஷ தாராத்மஜ ஶ்ரீமாந் த்வயா துல்யபராக்ரம: ॥
ரக்ஷஸாம் து வதே தேஷாம் அக்ரதஸ்தே பவிஷ்யதி ।

எனப்புகன்றுளார். இவ்விஷயத்தைப் பிற்காலத்தில் மஹாகவியாய் விளங்கிய கம்ப

நாட்டாழ்வான் பாலகாண்டத்தில் திருவவதாரப் படலத்தில் 27 செய்யுளில் விளக்கி யுள்ளார். அஃது குறிப்பாம்.

"தருவுடைக் கடவுள்வேந்தன் சாற்றுவான் எனது கூறு
மருவலற்கு அசனியென்ன வாலியுமகனுமென்ன"

எனக்குறித்துளார். மற்றும் கிட்கிந்தாகாண்டத்திற்கண் வாலிவதைப் படலத்தில் 149 செய்யுளில் குறித்துளார்.

"என்னுயிர்க்கிறுதி செய்தானென்பதை யிறையுமெண்ணு
துன்னுயிர்க்குறுதிசெய்தி யிவற்கமருற்ற துண்டேல்
பொன்னுயிர்த் தொளிரும் பூணுய் போதுதி நிலைமைநோக்கி
மன்னுயிர்க்குறுதிசெய்வான் மலரடி சுமந்துவாழ்தி"

முதலிய விஷயங்களை நன்ருய்த்துருவின் நன்குபொருள் புலனுகும். இன்னும் இவ் விஷயத்தை வரிக்கிற் பெருகுமெனவஞ்சிஇதோடு நிறுத்துகின்றனம்.

சொறையூர்
27—9—1926.

பெ. வ. ஸ்ரீநிவாஸ தாஸன்.

ஸம்வத்ஸரமுடிவில் விஜ்ஞாபனம்.

இத்தீபிகை ஆரம்பித்து பதினுறு வருஷங்கள் இந்த ஸஞ்சிகையுடன் பூர்த்தி யாயின. பதினுறுவது ஸம்புடத்தை ஒன்றுசேர்த்துப் பைண்டுசெய்துகொள்ள முக பத்ரமும் அட்டவணையும் அச்சிட்டு இத்துடன் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. நம்மு டைய மதத்தின் அபிமானத்தால் ஸபையின் மெம்பர்களாக ஆகி ஒத்தாசை செய்து வந்த எல்லா ஸ்வாமிகளுக்கும், தீபிகைக்கு விஷயப்ரதானம் செய்துவந்த எல்லா வித் வான்களுக்கும் நம்முடைய க்ருதஜ்ஞதையை வந்தன பூர்வகமாய்த் தெரிவிக்கிறேம்.

பத்ராதிபர்.

விஜ்ஞாநாரோபதாம் ப்ரதிஜ்ஞாய தத்ப்ரதிஜ்ஞாநேநைவ ஸதோ ஜகதுபாதாநத்வம் ப்ரதிபாதிதம் இதி ஸ்வவ்யதிரிக்த நிமித்தகாரணம் அத்விதீயபதேந ப்ரதிஷித்தம்|[1] 'தமாதேஸமப்ராக்ஷ்ய: யேநாஸ்ருதம் ஸ்ருதம் பவதி' இத்யாதிநைவ ப்ரஸாஸிதுரேவ ஜகதுபாதாநத்வமபி ஸூசிதம் நிஸ்சிதம்| இதாநீம் ஸர்வஸ்ய தஸ்யைவோபாதாநத்வம் ப்ரதிபாதயதி | ஸ்வயமேவ ஜகதுபாதாநம் ஜகந்நிமித்தம் ச ஸத் 'ததைக்ஷத பஹு ஸ்யாம் ப்ரஜாயேய'[2] இதி ததேதத்ஸர்வம் ஸர்வஜ்ஞம் ஸர்வஸக்தி ஸத்யஸங்கல்பம் அவாப்தஸமஸ்தகாமமபி லீலார்த்தம் விசித்ராநந்த சிதசிந்மிஸ்ர ஜகத்ரூபேண அஹமேவ பஹு ஸ்யாம், தத³ர்த்தம் ப்ர

இப்படி நிரூபிப்பதினுலேயே ஸத் என்பதே ப்ரபஞ்சத்திற்கு உபாதான கார ணம் என்பது நிரூபிக்கப்பட்டதாயிற்ருகையினுல் தன்னைவிட வேருகிய நிமித்த காரணம் அத்விதீயம் என்னும் பதத்தினுல் இல்லை என்று மறுக்கப் பட்டது. 'அந்த நியந்தாவைக் குறித்துக் கேட்டாயா, எதைப்பற்றிக் கேட் டதினுல் கேட்கப்படாததெல்லாம் கேட்கப்பட்டதாகிறதோ' என்று முதலி லேயே எல்லாவற்றையும் நியமிக்கிறவனே ப்ரபஞ்சத்திற்கு உபாதான கார ணம் என்று மனதில் நினைக்கப்பட்டது. இப்பொழுது அத்தையே மிகவும் ப்ரகாசமாக நிரூபிக்கிருர். தானே ப்ரபஞ்சத்திற்கு உபாதான காரணமாயும் நிமித்த காரணமாயும் இருக்கிற அந்த ஸத் 'நான் பஹுவாகக் கடவேன், * அதற்காக ஸ்ருஷ்டி செய்யக்கடவேன்' என்று ஸங்கல்பித்து (அதாவது) அப் படிப்பட்ட இந்த ஸத் என்னும் பதத்தினுல் சொல்லப்படுகிற பரப்ரும்மம் தானே எல்லாவற்றையும் அறிந்தவனுயும் எல்லாவித ஶக்தியை உடையவனு யும் ஸத்ய ஸங்கல்பனுயும் தன்னுல் இச்சிக்கப்பட்டதை எல்லாம் அப்பொ ழுதே அடைந்தவனுயும் இருந்தபோதிலும் விளையாட்டிற்காக விசித் திரங்களாய் எண்ணிறந்த சேதனு சேதனங்கள் கலந்த ப்ரபஞ்சமாக 'நானே பஹுவாகக் கடவேன், அதற்காக உத்பத்தியை அடையக் கடவேன்' என்று

* பஹுவாகக் கடவேன் என்பது ப்ரபஞ்சங்களை ஸ்ருஷ்டித்த பிறகு தேவன் பசு முதலிய அனேகவிதமாக இருக்கும் அவஸ்தையைச் சொல்லுகி றது. ப்ரஜாயேய என்பது மஹத் அஹங்காரம் என்கிற உத்பத்தி என்னும் தசையை அடையக் கடவேன் என்பதைச் சொல்லுகிறது. இந்த உத்பத்தியை யடையும் தசை முதலில் உண்டாகி பிறகு அநேகமாயிருக்கும் தசை வரக் கூடியதாயிருந்தபோதிலும் ஸங்கல்பிக்கும்பொழுது மாறியிருக்கிறது. எப்

1. சாந்தோக்யம்-6-1-3.
2. சாந்தோக்யம்-6-2-3.

[illegible]

தானே ஸங்கல்பித்து தனக்கு விசேஷணமாய் அம்சமாகிய ப்ரக்ருதியின் ஏகதேசங்களில் இருந்து ஆகாசம் முதலிய பூதங்களை ஸ்ருஷ்டித்துத் திரும்பவும் ஸத் என்கிற பதத்தினால் சொல்லப்பட்ட பரதேவதை 'அஹோ! நான் இந்தத் தேஜஸ்ஸு ஜலம் ப்ருதிவீ என்ற மூன்று பூதங்களையும் இந்த ஜீவாத்மாவின் வழியாக அனுப்ரவேசித்து நாம ரூபங்களை ஏற்படுத்துகிறேன்' என்று ஸங்கல்பித்தது. 'இந்த ஜீவாத்மாவினால்' என்று ஜீவாத்மா பரப்ருஹ்மத்தையே ஆத்மாவாக உடையவன் என்று நிரூபித்து அப்படி ப்ருஹ்மத்தை ஆத்மாவாக உடைய ஜீவாத்மா அனுப்ரவேசித்திருப்பதினாலேயே (உள்ளே நுழைந்திருப்பதினாலேயே) அசேதன வஸ்துக்களும் வஸ்துக்களாகின்றன என்பதையும், இப்படிப்பட்டதாகிய எல்லா வஸ்துக்களும் பெயரையும் அடைகின்றன என்பதையும் நிரூபிக்கிறது.

இத்தால் சொல்லப்பட்டதாவது-ஜீவாத்மா ப்ருஹ்மத்திற்கு சரீரமாகையினாலே விசேஷணமாதலால் ப்ருஹ்மத்தையே ஆத்மாவாக உடையவன்— 'எவனுக்கு ஜீவாத்மா சரீரமோ' என்று மற்றொரு ஸ்ருதியில் சொல்லியிருப்பதினால். இப்படிப்பட்ட ஜீவாத்மாவிற்கு சரீரமாயிருப்பதினாலே தேவன் மனுஷ்யன் முதலிய அமைப்புகளை உடைய வஸ்துக்கள் விசேஷணங்களாய்

படி என்னில்:—நான் வித்வானாகவேண்டும் அதற்காகப் படிக்கவேண்டும் என்பதைப்போல முதலில் பலத்தை விரும்பிப் பிறகு அதற்கு உபாயத்தை விரும்ப வேண்டும் என்கிற ந்யாயத்தை அநுஸரித்து இப்படி அர்த்தம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

1. சாந்தோக்யம்-6-3-2. 2. ப்ருஹதாரண்யகம்-5 7-22

[illegible]

இருக்கின்றனவாகையினால் அவைகள் எல்லாம் ப்ருஹ்மத்தையே ஆத்மாவாக உடையவைகள். ஆகையினாலே தேவன், மனுஷ்யன், யக்ஷன், ராக்ஷஸன், பசு, ம்ருகம், பக்ஷி, மரம், கொடி, கட்டை, கல், புல், குடம், துணி, என்றிவை முதலிய பகுதி விகுதிகள் சேர்ந்திருப்பதினாலே வஸ்துக்களைச் சொல்லுகிறவைகளாக ப்ரஸித்தங்களான எல்லாப் பதங்களும் இவ்வுலகத்தில் அந்தந்தப் பதங்களினால் சொல்லப்படுகிறவைகளாக அறியப்படுகிற அந்தந்த அமைப்புக்களையுடைய வஸ்துக்களைச் சொல்லி அவைகளின் வழியாக அவைகளுக்கு அபிமானியான ஜீவாத்மா அவனுக்கும் அந்தர்யாமியான பரமாத்மா இவைகளான சேர்க்கையையே சொல்லுகின்றன—என்று.

இப்படி எல்லாச் சேதநாசேதனங்களாகிய ப்ரபஞ்சம் ஸத்தையே உபாதான காரணமாக உடையது என்பதையும் ஸத்தையே நிமித்த காரணமாக உடையது என்பதையும் ஸத்தையே ஆதாரமாக உடையது என்பதையும் ஸத்தினால் நியமிக்கப்படக்கூடியவைகள் என்பதையும் ஸத்துக்கு சேஷபூதங்கள் என்பதையும், இவை முதலாக மற்ற எல்லாவற்றையும்' ஓ! ஸௌம்ய! இந்த ப்ரஜைகள் ஸத்தையே காரணமாக உடையவைகள், ஸத்தையே ஸ்தானமாக உடையவைகள், ஸத்தையே ஆதாரமாக உடையவைகள்.' என்றிவை முதலிய வாக்யத்தினால் விஸ்தாரமாக நிரூபித்துக் கார்யமாயும் காரணமாயும் இருக்கை முதலியவைகளால் 'இந்த எல்லா ப்ரபஞ்சமும் இந்த ஸத்

1. சாந்தோக்யம்-6-8-6. 2. சாந்தோக்யம்-6 8-7

த்வம்' இதி க்ருத்ஸ்நஸ்ய ஜகத: ப்ரஹ்மாத்மகத்வமேவ ஸத்யம் இதி ப்ரதிஜ்ஞாய, க்ருத்ஸ்நஸ்ய ஜகத: ஸ ஏவ ஆத்மா, க்ருத்ஸ்நம் ஜகத் தஸ்ய ஶரீரம், த்வம்ஶப்தவாச்யமபி ஜீவப்ரகாரம் ப்ரஹ்மைவேதி ஸர்வஸ்ய ப்ரஹ்மாத்மகத்வம் ப்ரதிஜ்ஞாதம் 'தத்த்வமஸி' இதி ஜீவவிஶேஷே உபஸம்ஹ்ருதம் ||

ஏததுக்தம் பவதி — 'ஐததாத்ம்யம் இதம் ஸர்வம்' இதி சேதநாசேதநப்ரபஞ்சவிஶிஷ்டம் ஸர்வம் இதி நிர்திஶ்ய தஸ்ய ப்ரபஞ்சவிஶேஷஸ்ய ஆத்மேதி ப்ரதிபாதித:| ப்ரபஞ்சோத்தேஶேந ப்ரஹ்மாத்மகத்வம் ப்ரதிபாதிதம் இத்யர்த: ||

ததிதம் ப்ரஹ்மாத்மகத்வம் கிமாத்மஶரீரபாவேந உத ஸ்வரூபேணேதி விவேசநீயம் | ஸ்வரூபேணேதி சேத், ப்ரஹ்மண: ஸத்யஸங்கல்பத்வாதய: 1 'ததைக்ஷத பஹு ஸ்யாம் ப்ரஜாயேய'

ணதையே ஆத்மாவாக உடையது என்பதே உண்மை' என்று ப்ரபஞ்சத்திற்கு ப்ரும்மத்தை ஆத்மாவாக உடையதாயிருக்கும் தன்மையே உண்மையானது என்று நிரூபித்து, எல்லா ப்ரபஞ்சத்திற்கும் அவனே ஆத்மா, எல்லா ப்ரபஞ்சமும் அவனுக்கு ஶரீரம், ஆகையினால் நீ என்கிற பதத்தினால் சொல்லப்படுகிற வஸ்துவும் ஜீவாத்மாவை ஶரீரமாக உடைய ப்ரும்மம் தான் என்று முதலிலே ப்ரதிஜ்ஞை செய்யப்பட்ட எல்லா ப்ரபஞ்சமும் ப்ரும்மத்தையே ஆத்மாவாக உடையது என்பது 'நீ அந்த ப்ரும்மம் ஆகிறாய்' என்று ஒரு ஜீவாத்மாவின் இடத்தில் நிகமனம் செய்யப்பட்டது.

இத்தால் சொல்லப்பட்டதாவது—'இந்த எல்லா ப்ரபஞ்சமும் இந்த ஸத்தையே ஆத்மாவாக உடையது' என்கிற வாக்யத்தில் சேதனமும் அசேதனமுமாகிய இந்த ப்ரபஞ்சத்தை இந்த எல்லாம் என்று குறித்து இப்படிப் பட்ட ப்ரபஞ்சத்திற்கு இவனே ஆத்மா என்று நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது (அதாவது) ப்ரபஞ்சத்தை உத்தேசித்து ப்ரும்மத்தையே ஆத்மாவாக உடையதென்பது நிரூபிக்கப்பட்டது என்றுதாத்பர்யம் — என்று.

அப்படிப்பட்ட ப்ரும்மத்தை ஆத்மாவாக உடையதாவது ஶரீரமாகவும் ஆத்மாகவும் இருப்பதினாலா, அன்றிக்கே ஸ்வரூபத்தினாலா (அதாவது ப்ரும்மமும் ஜீவாத்மாயும் ஸ்வரூபத்தினாலேயே ஒன்று என்பதினாலா) என்று பகுத்தறிய வேண்டியது. ஸ்வரூ

1. சாந்தோக்யம்

இத்யேவமாத்யா பாதிதா பவந்தி | ஶரீராத்மபாவேந ச ததாத்மகத்வம் ஶ்ருத்யந்தரவிஶேஷிததயாவகதம் | 1 'அந்த: ப்ரவிஷ்ட: ஶாஸ்தா ஜநாநாம் ஸர்வாத்மா' இதி ப்ரஶாஸித்ருத்வாத்மத்வேந ஸர்வேஷாம் ஜநாநாம் அந்த: ப்ரவிஷ்ட:, அத: ஸர்வாத்மா-ஸர்வேஷாம் ஜநாநாம் ஆத்மா, ஸர்வம் சாஸ்ய ஶரீரமிதி விஶேஷதோ ஜ்ஞாயதே| ப்ரஹ்மாத்மகத்வம் ச 2'ய ஆத்மநி திஷ்டந் ஆத்மநோऽந்தரோ யமாத்மா ந வேத யஸ்ய ஆத்மா ஶரீரம் ய ஆத்மாநமந்தரோ யமயதி ஸ த ஆத்மாந்தர்யாம்யம்ருத:' இதி ச | அத்ராபி 'அநேந ஜீவேநாத்மநா' இதி இஹ ஏதச்சைவ ஜ்ஞாயத இதி பூர்வமேவ உக்தம் | அத: ஸர்வஸ்ய சிதசித்வஸ்துநோ ப்ரஹ்மஶரீரத்வாத் ஸர்வஶரீரம் ஸர்வப்ரகாரம் ஸர்வஶப்தை: ப்ரஹ்மைவாபிதீயத இதி தத்த்வம் இதி

பத்தினால் என்னில், ப்ரும்மத்திற்கு 'பஹுவாக ஆகக்கடவேன், அதற்காக உத்பத்தியை அடையக்கடவேன்' என்கிற வாக்யத்தில் முதலிலேயே அறியப்பட்ட ஸத்ய ஸங்கல்பனாயிருக்கும் தன்மை முதலியவைகள் விருத்தங்களாகின்றன. ஶரீரமாகவும் ஆத்மாவாகவும் அந்த ப்ரும்மத்தையே ஆத்மாவாக உடையது என்பதோவெனில், வேறு ஶ்ருதிகளினால் விஶேஷமாக அறியப்பட்டிருக்கிறது (எப்படி என்னில்:—) 'எல்லா ஜனங்களுக்கும் உள்ளே நுழைந்து நியமிக்கிறான், எல்லாவற்றிற்கும் ஆத்மா' என்கிற வாக்யத்தில் நியமிக்கிறவனா யிருக்கையாகிற ஆத்மாவாயிருப்பதினால் எல்லா ஜனங்களுக்கும் உள்ளே நுழைந்திருக்கிறான், ஆகையினால் எல்லா ஜனங்களுக்கும் ஆத்மா, எல்லாம் அவனுக்கு ஶரீரம் என்று விஶேஷித்து அறியப்படுகிறது. ப்ரும்மத்தையே ஆத்மாவாக உடையது என்பது 'எவன் ஜீவாத்மாவின் இடத்தில் இருந்துகொண்டு அந்த ஆத்மாவிற்கு உள்ளே இருக்கிறானோ, எவனை ஜீவாத்மா அறியவில்லையோ, எவனுக்கு ஆத்மா ஶரீரமோ, எவன் ஆத்மாவை உள்ளே இருந்துகொண்டு நியமிக்கிறானோ, அப்படிப்பட்ட விகாரம் இல்லாத அந்தர்யாமி உனக்கும் ஆத்மா' என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விடத்திலும் 'ஜீவாத்மாவை ஶரீரமாக உடைய என்னால்' என்கிற இடத்திலும் இதுவே அறியப்படுகிறது என்று முன்னமேயே சொல்லப்பட்டது. ஆகையினால் சேதனா சேதன வஸ்துக்கள் எல்லாம் ப்ரும்மத்திற்கு ஶரீரமாகையினால் எல்லாவற்றையும் ஶரீரமாக உடையதாயும் எல்லாவற்றையும் விஶேஷணமாக உடையதாயும் இருக்

1. 2. ப்ருஹதாரண்யம்-5-7-22.

ஸாமாநாதிகரண்யேந ஜீவஶரீரதயா ஜீவப்ரகாரம் ப்ரஹ்மைவாபிஹிதம் | ஏவமபிஹிதே ஸத்யயமர்தோ ஜ்ஞாயதே | த்வம் இதி ய: பூர்வம் தேஹஸ்யாதிஷ்டாத்ருதயா ப்ரதீத: ஸ பரமாத்மஶரீரதயா பரமாத்மப்ரகாரபூத: பரமாத்மபர்யந்த: ப்ருதக்ஸ்திதிப்ரவ்ருத்த்யநர்ஹ:, அத: த்வம் இதி ஶப்த: தத்ப்ரகாரவிஶிஷ்டம் த்வதந்தர்யாமிணமேவாசஷ்டே இதி | 'அநேந ஜீவேநாத்மநாநுப்ரவிஶ்ய நாமரூபே வ்யாகரவாணி' இதி ப்ரஹ்மாத்மகதயைவ ஜீவஸ்ய ஶரீரிண: ஸ்வநாமபாக்த்வாத் தத் த்வம் இதி ஸாமாநாதிகரண்யப்ரவ்ருத்தயோ: த்வயோரபி பதயோ: ப்ரஹ்மைவ வாச்யம் | தத்ர தத்பதம் ஜகத்காரணபூதம் ஸர்வகல்யாணகுணகணாகரம் நிரவத்யம் நிர்விகாரமாசஷ்டே | த்வம் இதி ச ததேவ ப்ரஹ்ம ஜீவாந்தர்யாமிரூபேண ஸஶரீர ஜீவப்ரகாரவிஶிஷ்டமாசஷ்டே | ததேவம் ப்ரவ்ருத்திநிமித்தபேதேந

கிற ப்ரும்மமே எல்லாப் பதங்களினுலும் சொல்லப்படுகிறதாகையினுல் அந்த நீ என்று ஒன்று சேர்த்துச் சொல்லியிருப்பதினுலும் ஜீவாத்மாவை ஶரீரமாக உடைத்தாயிருப்பதினுல் ஜீவாத்மாவை விஶேஷணமாக உடைய ப்ரும்மமே சொல்லப்பட்டது. இப்படிச்சொல்லப்பட்டிருப்பதனுல் இந்த அர்த்தம் அறியப்படுகிறது. அதாவது 'நீ' என்று எவன் முன்பு தேஹத்திற்கு அதிஷ்டாதாவாக அறியப்பட்டிருக்கிருனே அவன் பரமாத்மாவிற்கு ஶரீரமாகையினுல் பரமாத்மாவிற்கு விஶேஷணம், பரமாத்மாவையே ஆதாரமாக உடையவன், தனித்து இருப்பதற்கும் ப்ரவ்ருத்தி செய்வதற்கும் தகாதவன், ஆகையினுல் நீ என்பது உன்னை விஶேஷணமாக உடைய உனக்கு அந்தர்யாமியையே சொல்லுகிறது-என்று. 'இந்த ஜீவாத்மாவினுல் அனுப்ரவேஶித்து நாமரூபங்களை வ்யாகரணம் செய்கிறேன்' என்று ப்ரும்மத்தை ஆத்மாவாக உடையதாயிருப்பதினுலேயே இந்த வெளியில் இருக்கும் ஶரீரத்தை உடையவனுகிய ஜீவாத்மா பெயரை அடைகிருனுகையினுல் தத் த்வம் என்று ஒன்று சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிற இரண்டு பதங்களுக்கும் ப்ரும்மமே அர்த்தம். அவைகளுக்குள் தத் (அந்த) என்னும் பதம் ப்ரபஞ்சத்திற்குக் காரணமாயும் எல்லாக் கல்யாண குணங்களினுடைய கும்பலுக்கு ஆதாரமாயும் ஒரு தோஷமும் இல்லாததாயும் விகாரமில்லாததாயும் இருக்கிற ப்ரும்மத்தைச் சொல்லுகிறது. த்வம் (நீ) என்பதும் ஜீவாத்மாவிற்கு அந்தர்யாமியாகையாலே தனக்கு ஶரீரமாகிய ஜீவாத்மாவை விஶேஷணமாக உடைய அந்த ப்ரும்மத்தையே சொல்லுகிறது. ஆக இப்படி அந்தந்த அர்த்தங்களைச் சொல்லுவதற்குக்

ஏகஸ்மிந் ப்ரஹ்மண்யேவ தத் த்வம் இதி த்வயோ: பதயோ: வ்ருத்திருக்தா | ப்ரஹ்மணோ நிரவத்யத்வம் நிர்விகாரத்வம் ஸகலகல்யாணகுணாகரத்வம் ஜகத்காரணத்வம் சாபாதிதம் ||

அஶ்ருதவேதாந்தா: புருஷா: ஸர்வே பதார்தா: ஸர்வே ஜீவாத்மநஶ்ச ப்ரஹ்மாத்மகா இதி ந பஶ்யந்தி | ஸர்வஶப்தாநாம் ச கேவலேஷு தத்தத்பதார்தேஷு வாச்யைகதேஶேஷு வாச்யத்வாவஸாநம் மந்யந்தே | இதாநீம் வேதாந்தவாக்யஶ்ரவணேந ப்ரஹ்மகார்யதயா ததந்தர்யாமிதயா ச ஸர்வஸ்ய ப்ரஹ்மாத்மகத்வம் ஸர்வஶப்தாநாம் தத்தத்ப்ரகாரஸம்ஸ்திதப்ரஹ்மவாசித்வம் ச ஜாநந்தி | நந்வேவம் கடாதிஶப்தாநாம் தத்தத்பதார்தவாசிதயா வ்யுத்பத்திர் பாதிதா ஸ்யாத், நைவம் — ஸர்வே ஶப்தா அசிஜ்ஜீவவிஶிஷ்டஸ்ய பரமாத்மநோ வாசகா இத்யுக்தம் 'நாமரூபே வ்யாகரவாணி' இத்ய

காரணமான ஸ்வபாவங்கள் வெவ்வேருக இருந்து அவைகளின் வழியாக ஒரு வஸ்துவாகிய ப்ரும்மத்தின் இடத்திலேயே தத், த்வம், என்கிற இரண்டு பதங்களுக்கும் தெரிவிக்கக்கூடிய ஶக்தி உண்டு என்று சொல்லப்பட்டது. ப்ரும்மத்திற்கு ஒரு தோஷமும் இல்லாததாயிருக்கை, விகாரம் இல்லாததாயிருக்கை, எல்லாக் கல்யாண குணங்களுக்கும் ஆதாரமாக இருக்கை ப்ரபஞ்சத்திற்குக் காரணமாயிருக்கை இவைகளும் மறுக்கப்படவில்லை.

வேதாந்த ஶாஸ்திரத்தை கேட்காதபுருஷர்கள் எல்லாவஸ்துக்களும் எல்லா ஜீவாத்மாக்களும் ப்ரும்மத்தையே ஆத்மாவாக உடையவைகள்என்று அறியவில்லை. எல்லாப் பதங்களுக்கும் அவைகளின் அர்த்தங்களுக்குள் ஏகதேசமான அந்தந்தப் பதார்த்தங்களிலே மாத்திரம் அந்தந்தப் பதங்களுக்கு அர்த்தமாயிருக்கும் தன்மை முடிவை அடைகிறதுஎன்று நினைக்கிருர்கள். இப்போது வேதாந்த வாக்கியங்களைக் கேட்பதினுல் ப்ரும்மத்திற்குக் கார்யமாகையினுலும் ப்ரும்மத்தையே அந்தர்யாமியாக உடைத்தாயிருப்பதினுலும் எல்லாம் ப்ரும்மாத்மகம் என்பதையும், எல்லாப் பதங்களும் அந்தந்த விஶேஷணங்களுடன் சேர்ந்திருக்கிற ப்ரும்மத்தையே சொல்லுகின்றன என்பதையும் அறிகிருர்கள். இப்படியாகில் மாடு முதலிய பதங்கள் அந்தந்த வஸ்துக்களைச் சொல்லுவதாக இதற்கு முன் உண்டான வ்யுத்பத்தி மறுக்கப்பட்டதாகுமே என்னில், இது உசிதமல்ல—எல்லாப் பதங்களும் அசேதனம் ஜீவாத்மா இவைகளுடன் சேர்ந்த பரமாத்மாவையே சொல்லுகின்றன என்று

த்ர | தத்ர லௌகிகா: புருஷா: ஶப்தம் வ்யாஹரந்தோ ஶப்தவாச்ய ப்ரதாநாம்ஶஸ்ய பரமாத்மந: ப்ரத்யக்ஷாத்யவிஷயத்வாத் வாச்யைகதேஶே வாச்யஸமாப்திம் மந்யந்தே | வேதாந்தஶ்ரவணேந ஹி வ்யுத்பத்தி: பூர்யதே | ஏவமேவ வைதிகா: ஸர்வே ஶப்தா: பரமாத்மபர்யந்தாந் ஸ்வார்த்தாந் போதயந்தி | வைதிகா ஏவ ஸர்வே ஶப்தா வேதாதேவோத்த்ருத்ய பரேணைவ ப்ரஹ்மணா ஸர்வவஸ்தூநி பூர்வவத் ஸ்ருஷ்ட்வா தேஷு பரமாத்மபர்யந்தேஷு பூர்வவந்நாமதயா ப்ரயுக்தா: | ததாஹ மநு: —[1] 'ஸர்வேஷாம் து ஸ நாமாநி கர்மாணி ச ப்ருதக் ப்ருதக் | வேதஶப்தேப்ய ஏவாதௌ ப்ருதக் ஸம்ஸ்தாஶ்ச நிர்மமே ||' — இதி | ஸம்ஸ்தா: — ஸம்ஸ்தாநாநி ரூபாணி இதி யாவத் | ஆஹ ச பகவாந் பராஶர: —[2] 'நாமரூபம் ச பூதாநாம் க்ருத்யாநாம் ச ப்ரபஞ்ச

'நாமரூபங்களைப் பிரிக்கிறேன்' என்கிற இடத்தில் சொல்லப்பட்டபடியினால். அவ்விடத்தில் லௌகிகர்களான புருஷர்கள் ஶப்தங்களைச் சொல்லும்பொழுது அந்த ஶப்தத்திற்கு அர்த்தமாகிய வஸ்துவில் முக்ய பாகமான பரமாத்மா ப்ரத்யக்ஷம் முதலிய ப்ரமாணங்களினால் அறியத்தகாத வகையினாலே அதின் அர்த்தத்திற்கு ஏகதேஶமான வஸ்துவின் இடத்திலேயே அதற்கு அர்த்தமாயிருக்கும் தன்மை முடிவை அடைகிறது என்று எண்ணுகிறார்கள். வேதாந்தத்தை ஶ்ரவணம் பண்ணுவதினால் அல்லவோ வ்யுத்பத்தி பூர்த்தி செய்யப்படுகிறது. இப்படியே வேதத்தில் சொல்லப்படுகிற எல்லாப் பதங்களும் பரமாத்மா வரையிலாகத் தங்கள் தங்கள் அர்த்தங்களையே தெரிவிக்கின்றன. வேதத்தில் சொல்லப்படுகிற எல்லாப் பதங்களுமே வேதத்தில் இருந்து எடுத்துப் பரமாத்மாவினால் எல்லா வஸ்துக்களையும் முன்போல் ஸ்ருஷ்டித்துப் பரமாத்மா வரையிலான அந்த வஸ்துக்களில் முன் இருந்ததைப் போலவே பெயர்களாக ப்ரயோகிக்கப்பட்டன. அப்படியே மனு 'அந்தப் பரமாத்மா முதலில் எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் பெயர்களையும், அனேகவிதங்களான கர்மங்களையும், தனித்தனியான அமைப்புகளையும் வேதத்தில் இருக்கும் ஶப்தங்களைக்கொண்டே நிர்மாணம் செய்தார்' என்று சொல்லியிருக்கிறார். 'ஸம்ஸ்தா:' என்பதற்கு அமைப்புகளை அதாவது ரூபங்களை என்று தாத்பர்யம். அப்படியே பகவானாகிய பராஶரரும் 'அந்தப் பரமாத்மா தேவதை முதலிய எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் நாமத்தையும்

1. மனுஸ்ம்ருதி-1.

2. விஷ்ணுபுராணம்-1-5-63.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமந்நிகமாந்த மஹாதேசிகனால் அருளிச்செய்த

ஸ்ரீ பரமபத ஸோபானம்.

இஃது

ஸ்ரீ. உப. வே. பண்டிதபூஷணம், பகவத்விஷயம், மஹாமஹோபாத்யாய, சேட்டலூர்

நரஸிம்ஹாசார்யர் ஸ்வாமியால்

இயற்றப்பட்ட

தமிழ்மொழி பெயர்ப்புடன்

ப்ரசுரம் செய்யப்பட்டது.

கலாரத்னாகரம் முத்ராக்ஷர சாலை

சென்னை.

1926.

Copy right Reserved.

ஸ்ரீ:

வேதாந்த தீபிகை.

ஸம்புடம் 16.

1925-1926.

குரோதன ஹூ-அக்ஷய ஹூ.

ஆர். ஸ்ரீநிவாஸ ராகவ அய்யங்கார், M. A.
பத்ராதிபர்.

சென்னை:
ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபையின் கார்யதர்சியால்
ப்ரசுரம் செய்யப்பட்டது.

சென்னை:
கலாரத்னாகரம் அச்சுக்கூடம்.
1926.

Copyright Reserved.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ பரப்ரஹ்மணே நம:.

அட்டவணை.

	பக்கம்
அபிமானமும் பஹுமானமும், ஸ்ரீ. உப. வே. ஸ்ரீசைலதாதாசார்யர்.	
அர்ச்சாவதார வைபவம், ஸ்ரீ. உப. வே. காரப்பங்காடு சிங்கப்பெருமாள் ஸ்வாமி.	14.
ஆசார்யோபகாரம், ஸ்ரீ. உப. தாதாசார்யர்.	128, 169, 229.
ஆத்மகுணங்கள், ஸ்ரீ. உப. வே. காடங்தேத்தி கோபாலாசார்யர்.	193.
உபயரம், ஸ்ரீ. உப. வே. காடங்தேத்தி கோபாலாசார்யர்.	41, 56, 67.
உபயவேதாந்த ப்ரவர்த்தன ஸபை, பத்ராதிபர்.	165.
உபவாஸத்தின் குணம், ஸ்ரீ. உப. கே. ராஜகோபாலாசார்யர், பி. ஏ., பி. எல்.	19.
ஒரு மஹானுடைய வார்த்தை.	140.
ஒரு வேண்டுகோள்.	52.
கடிதங்கள்.	18, 59, 69, 117, 134, 141, 153, 167, 183, 241, 256.
சமயம், ஸ்ரீமான் திரு. அ. இராமக்ருஷ்ண சடகோப தாஸர்.	201.
தர்ம ஸூக்ஷ்மம், ஸ்ரீ. உப. தட்டை ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர்.	71, 125.
பகவதாராதனமும் ஸாளக்கிராமசிலையும், ஸ்ரீ. உப. வே. நெடுங்தெரு ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர்.	234, 280.
பத்ராதிபரின் குறிப்புகள்:—	
ஸம்பாவனை.	26.
அந்திமஸ்ம்ருதி.	27.
அஷ்டகை.	48.
ஓர் அவதாரணம்.	27.
கீர்வாண பாஷாப்யுதயம்.	222.
சென்னை ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபையின் 15-வது வார்ஷிக மஹாஸங்கம்.	61.
நமது மடங்களும் ஸபையும்.	45.
புஸ்தக விமர்சம்.	49.
பெரியபெருமாள் கோவிலில் ஓர் சிலாசாஸனம்.	3.
மஹாளய ச்ராத்த நிரூபணம்.	31.
மசோதா	26.
மஹாமஹோபாத்யாய, பகவத்விஷயம், பண்டிதபூஷணம், ஸ்ரீ. உப. வே. சேட்டலூர் நரஸிம்மாசார்யர்.	217.
மஹாவீரவைபவ ஸ்தோத்ர விமர்சம்.	145, 188, 225.
முதலாழ்வார்களின் உபகாரம்.	101, 121.

ஸ்ரீ. உப. வே. இஞ்ஜிமேடு ரங்கநாதாசார்யர் கடிதம். 77.
ஸ்ரீபரகாலமடம். 11.
ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபை, கோயம்புத்தூர். 26.
„ „ திருவாரூர். 66.
„ „ சேலம். 25.
போக்த்ராபத்யதிகரண பாடபேதவிமர்சம், ஸ்ரீ. உப. எ. வி. கோபாலாசார்யர். 159, 213.
„ „ ஸ்ரீ. உப. நீலமேகாசார்யர். 109, 137.
„ „ ஸ்ரீ. உப. வே.
இஞ்ஜிமேடு ரங்கநாதாசார்யர். 113.
ப்ரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணன் வைபவம், ஸ்ரீ. உப. வி. நரஸிம்ம அய்யங்கார். 173, 264.
வத்ஸராந்தே விஜ்ஞப்தி, பத்ராதிபர்.
வருஷாந்த அறிக்கை.
வால்மீகியும் கம்பரும், ஸ்ரீ. உப. குப்புசாமி அய்யங்கார். 205.
விஜ்ஞாபனம், கார்யதர்சி. 1.
வேங்கடாத்வரி, ஸ்ரீ. உப. எம். க்ருஷ்ணமாசார்யர். 32.
ஸ்ரீமதாதிவண் சடகோபயதீந்த்ர மஹாதேசிகன் வைபவம்,
ஸ்ரீ. உப. லக்ஷ்மீநரஸிம்ஹமாசார்யர்.
ஸ்ரீசாரீரகசாஸ்த்ரார்த்த ஸங்க்ரஹம், காடந்தேத்தி ஸ்ரீ. உப. வே. கோபாலாசார்யர். 162.
ஸ்ரீநிகமாந்த மஹாதேசிகன், ஸ்ரீ. உப ஸுந்தர ராகவாசார்யர், எம். ஏ. 49.
ஸ்ரீமதாண்டவன் ஸ்ரீரங்கம், ஸ்ரீ. உப. பரவஸ்து ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர். 142, 180.
ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்த விண்ணப்பம், ஸ்ரீ. உப. கனம் ஜஸ்டிஸ்,
வ. வே. ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்கார், பி. ஏ., பி. எல்.
ஸ்ரீவைஷ்ணவ லக்ஷணம், ஸ்ரீ. உப. வே. தட்டை ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர். 22, 37, 54.
ஸ்ரீபரமபத ஸோபானம் / ஸ்ரீவேதார்த்த ஸங்க்ரஹம் / ஸ்ரீஸச்சரித்ர ரக்ஷை } தமிழ்மொழி பெயர்ப்புடன், ஸ்ரீ. உப. வே. மஹாமஹோபாத்யாய, பண்டிதபூஷணம், பகவத்விஷயம், சே. நரஸிம்ஹமாசார்யர்.
ஸ்த்ரீகளின் ஆஹ்நிக தர்மங்கள், ஸ்ரீ. உப. பார்த்தஸாரதி அய்யங்கார். 209.

186264

ஸ்ரீ:

புஸ்தக விமர்சம்.

ஸ்ரீமீமாம்ஸா பாதுகா:— இந்த புஸ்தகம் ஒப்பிலியப்பன் ஸந்நிதி நவநீதம் ஸ்ரீ. உப. வே. க்ருஷ்ணமாசார்யரால் இயற்றப்பெற்றது. இந்த க்ரந்தமானது ஸ்ரீநிகமாந்த மஹாதேசிகனுல், ஜைமினிமஹர்ஷியால் செய்யப்பட்ட பூர்வமீமாம்ஸைக்கு நிரீச்வரவாதிகளால் செய்யப்பட்ட வ்யாக்யானங்களால் உண்டான தீங்கை பரிஹாரம் செய்ய வேண்டுமென்று எண்ணங்கொண்டு ஸதாசார்ய பரம்பரா ப்ராப்தங்களான அர்த்தங்களை உலகத்துக்குத் தெரிவிக்கும்பொருட்டு போதாயன வ்ருத்தியை அடியொற்றி ஸேச்வர மீமாம்ஸை என்னும் பாஷ்யத்தை அருளிச்செய்து, பிறகு மீமாம்ஸாபூர்வபாகத்தின் முதல் அத்யாயத்தின் முதல் பாதத்தின் அர்த்தத்தை 173-ச்லோகங்களாக **மீமாம்ஸா பாதுகா** என்னும் க்ரந்தமாக அநுக்ரஹித்தார். இந்த ச்லோகங்களில் குமாரிலபட்டர் முதலான பூர்வமீமாம்ஸகர்களுடைய மதத்தை அநுவதித்து, அதை நிரஸித்து, தம்முடைய ஸித்தாந்தத்தை ஸ்தாபித்துக்கொண்டுவருகிறார். ஸ்ரீதேசிகனுடைய அபிப்ராயம் லோகத்தாருக்கு ஸுலபமாகத் தெரிவதற்காக அவருடைய குமாரரே **பாதுகா பரித்ராணம்** என்று ஒரு வ்யாக்யானம் ஸாதித்திருக்கிறார். இது முதல் எண்பது ச்லோகங்களுக்குத்தான் இப்போது அகப்பட்டு அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. மீதமிருக்கும் பாகம் யாரிடமாவது இருந்துகொடுத்தால் க்ரந்தம் பூர்த்தியாகிவிடும்.

நம்முடைய ஸம்ப்ரதாய க்ரந்தங்களை அச்சிட்டு வெளிப்படுத்துவதால் ஸ்ரீபாஷ்யக்காரருடைய திவ்யாஜ்ஞையை வர்த்தனம் செய்துவரும் வித்வான் ஸ்ரீ. உப. வே. நவநீதம் ஸ்வாமி இந்த க்ரந்தத்துக்கு மாத்ருகைகளை மிகவும் ச்ரமப்பட்டு ஸம்பாதித்து சோதித்து அச்சிட்டிருப்பது நம்முடைய ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமூகத்துக்குச்செய்திருக்கும் பெரிய உபகாரம். இந்த ஸ்வாமி இதைமாத்திரமல்லாமல் **பாவப்ரகாசிகை, ஸ்ரீமஹா மஹாபாரதம், உபநிஷத் பாஷ்யம், சாரீரக சாஸ்த்ரார்த்த தீபிகா, நயமயூகமாலிகை** என்னும் க்ரந்தங்களை இதற்குமுன் தம்முடைய ஸொந்தச்செலவில் அச்சிட்டு ப்ரசுரம் செய்திருக்கிறார்.

இவ்விதம் கைங்கர்யம் செய்ய ஸித்தமாக ஸ்வாமிகள் இருக்கும்போது நம்முடைய தேசத்திலிருக்கும் கனதனவான்கள் த்ரவ்ய ஸஹாயம் செய்தால் அநேக க்ரந்தங்கள் கரையான் வாயிலகப்படாமல் உலகத்துக்கு உபகாரமான ஸ்திதிக்கு வந்துவிடும். இவ்விதம் ஸஹாயம் செய்யும்படி பகவான் ப்ரபுக்கள் மனஸ்ஸில் அநுப்ரவேசித்து ஸத்கார்யவர்த்தனம் செய்யவேணுமாய் ப்ரார்த்திக்கிறோம்.

புஸ்தகம் வேண்டுவோர் வங்கீபுரம் நவநீதம், சிரோமணி ஸ்ரீ. உப. ஸ்ரீராமதேசிகாசார்யர், ஒப்பிலியப்பன் ஸந்நிதி, திருநாகேச்வரம்போஸ்டு. என்ற விலாஸத்துக்கு எழுதிப்பெற்றுக்கொள்ளலாம் இதன் விலை அணா எட்டு.

ஏகாதசி ஸந்தேஹம்.

உலகத்தில் சிலர் வாக்ய பஞ்சாங்கத்தையும், சிலர் திருக்கணித்தையும், இன்னும் சிலர் ஸித்தாந்த பஞ்சாங்கத்தையும் ஆச்ரயித்துவருகிறார்கள். வாக்யபஞ்சாங்கங்களிலும் பல இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு பஞ்சாங்கத்திலும் ஏகாதசி வித்யாசப்பட்டு வருகிறது. ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹாதேசிகன் ஸ்ம்ருதின திலகத்தில் ‹ [illegible] › என்று அருளிச்செய்திருக்கிறபடியால், இந்தபஞ்சாங்கங்களில் பேதம் ஏற்பட்டிருக்கிறதில் எதன்படி அநுஷ்டிக்கிறது? என்று ஸந்தேஹம் உண்டாகிறது. ஒரே பஞ்சாங்கத்தை அநுஷ்டிக்கிறவர்களுக்கு பேதம்வராதே. வாக்யபஞ்சாங்களுக்குள் பேதமிருக்கிறதில் எதன்படி அநுஷ்டிக்கிறது. ஸ்ரீதேசிகன் வாக்யத்துக்கு எப்படி ஸமாதானம்செய்து அநுஷ்டிக்கிறது என்னும் விஷயத்துக்கு பண்டிதர்கள் க்ருபைசெய்து தீபிகைவாயிலாக பதிலளிக்கப் பார்த்திருக்கிறேன்.

புரசைவாக்கம், மே. ஸ்ரீரங்கநாத தாதாசார்யர்.

கடிதம்.

ஸ்ரீ. உப. வே. வேதாந்ததீபிகை பத்ராதிபருக்கு விஜ்ஞாபனம்:—

இந்த வருஷத்திய தக்ஷிணாயன புண்யகாலம் ஆடிமீ 1உ வெள்ளிக்கிழமை 10-45 க்குப்பிறந்தது. இந்த புண்யகால தர்ப்பணம் ஆனிமீத்திலேயே தக்ஷிணாயனம் பிறப்பதற்குமுன் உத்தராயணத்தில் செய்வது அனாதி அனுஷ்டானமும் தர்ம சாஸ்த்ர ஸம்மதமுமாயிருக்கிறது. இந்த வருஷத்தில் சிலர் அபிப்ராயபேதத்தால் ஷை தர்ப்பணத்தை குதபகாலத்திற்குப்பிறகு செய்தார்கள். இந்த மாதிரி செய்தவர்கள் ஷை தர்ப்பணத்தை ஸரியானகாலத்தில் செய்தவர்களாவார்களா? குதபகாலத்திற்கு முந்தி தக்ஷிணாயனம் பிறப்பதற்குமுன் செய்தவர்கள் சரியான காலத்தில் செய்தவர்களாக மாட்டார்களா? இந்த விஷயத்தை பண்டிதர்கள் மூலமாய் கொஞ்சம் பரிசீலனைசெய்து பத்ரிகைமூலமாய்த் தெரிவிக்கப் பிரார்த்திக்கிறேன். மேலும் ஆவணிமீத்திய மாஸப் பிறப்பு ஆடிமீ 32உ, ஸிம்மராசி 33-56 என்று போட்டிருக்கிறது. விஷ்ணுபதி யன்றையதினம் செய்யவேண்டியதாயிருக்க மறுநாளாகிய ஆவணிமீ 1உ செவ்வாய்க்கிழமை சிலபேர்கள் தர்ப்பணம் செய்தார்கள். அது தர்மசாஸ்த்ர சம்மதமாகுமா? வரப்போகிற கன்யாமாஸத்திற்கு ஷடசீதி ஆவணிமீ 31உ வியாழக்கிழமை 41-6 என்று போட்டிருக்கிறது. இதற்கும் தர்ப்பணம் புரட்டாசிமீ 1உ வெள்ளிக்கிழமை தான் செய்யவேணுமென்று விதித்திருக்கிறதாகத் தெரியவருகிறது. இந்த விஷயத்தையும் பரிசீலனைசெய்து தர்மசாஸ்த்ரம் எப்படியிருக்கிறதென்பதையும் தவறிச்செய்தவர்களுக்கு என்ன பிராயச்சித்தம் என்பதையும் விவரமாய்த் தெரிவிக்கவேணுமாய் பிரார்த்திக்கிறேன். அப்படிச்செய்தால் ரொம்பவும் லோகோபகாரமாயிருக்கும்.

ஸ்ரீரங்கம் }
ஆவணிமீ 25உ }

விஜ்ஞாபனம், தாஸன்,
வி. டி. சடகோபய்யங்கார்.

ஸ்ரீ வேதாந்த தேசிகன் ஸபை திருவஹீந்திரபுரம்,

ஆறுவது வார்ஷிக மஹோத்ஸவம்.

திருவஹீந்திரபுரத்தில் ஸ்ரீதெய்வநாயகன் ஸந்நிதியில் அர்ச்சாவதாரம் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீமந்நிகமாந்த மஹாதேசிகனுக்கு நாளது புரட்டாசிமீ 21உ வியாழக்கிழமை (7-10-26) முதல் ஆரம்பித்து வழக்கம்போல் நடக்கும். ப்ரும்மோத்ஸவத்தில் ஆறுவது தினமாகிய செவ்வாய்க்கிழமை (12-10-26) முதலாக நாலுதினங்கள் இந்த ஸபையின் ஆறுவது வார்ஷிக உத்ஸவம் சென்ற வருஷங்களிலே போல வித்வத்பரீக்ஷைகளும் வித்தியார்த்திகளின் பரீக்ஷைகளுடனும் நடைபெறும். அதற்கு ஆஸ்திக ப்ரமுகர்கள் அனைவரும் எழுந்தருளி ஸபையை நடத்திவைக்க வேணுமாய் ப்ரார்த்திக்கப்படுகிறது. ஸபையை அலங்கரிக்கும் பண்டிதர்களும் வித்யார்த்திகளுக்கும் உபயகோஷ்டி கைங்கர்யபரர்களுக்கும் ஸம்மானங்கள் செய்வதற்காக உத்தேசித்திருக்கும் த்ரவ்ய ஸஹாயத்தை அ. வேதாந்தாசார்யர், கார்யதர்சி, ஸ்ரீவேதாந்த தேசிக ஸபை, திருவஹீந்திரபுரம், திருப்பாபுலியூர் என்கிற விலாஸத்திற்கு அனுப்பும்படி ப்ரார்த்திக்கப்படுகிறது.

உபயகோஷ்டி கைங்கர்யபரர்கள் மூன்றுவது உத்ஸவத்திற்குள்ளும், வித்யார்த்திகள் ஆறுவது உத்ஸவத்திற்குள்ளும் எழுந்தருளவேணுமாய் பிரார்த்திக்கப்படுகிறது.

வீ. வீ. ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்கார்,
ஸபாத்யக்ஷர்.

வீ. பத்மநாபாசார்யர்,
சதாவதானம் அ. வேதாந்தாசார்யர்,
கோமடம் ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்கார்,
கார்யதர்சிகள்.